

JMG

Kandidatuppsats i journalistik

2026-01-09

Institutionen för journalistik,
medier och kommunikation

www.gu.se/jmg

“Nytt vin i gamla flaskor” *En kvalitativ analys av alternativa medier med statligt mediastöd*

Författare: Ella Dillén-Tombs, Johan Hellberg & Thea Bendetcedotter Persson

Handledare: Nina Silke Springer

Kursansvarig: Elena Johansson

GÖTEBORGS UNIVERSITET
JOURNALISTIK, MEDIER OCH KOMMUNIKATION

Abstract

Title: “Nytt vin i gamla flaskor”, en kvalitativ analys av alternativa medier med statligt mediastöd

Authors: Ella Dillén-Tombs, Johan Hellberg & Thea Bendetcedotter Persson

Level: Bachelor thesis in Journalism

Term: HT 2026

Supervisor: Nina Silke Springer

Aim of thesis: The aim of this thesis is to examine the presence and character of propagandistic elements in news articles published by alternative media outlets that receive Swedish state media support. By analysing how such elements are articulated and embedded within journalistic content, the study seeks to contribute to a deeper understanding of the relationship between alternative media, journalistic ideals, and state-supported media systems.

Theoretical framework: The study is grounded in framing theory, primarily drawing on Robert M. Entman’s conceptualisation of framing as a process through which certain aspects of reality are emphasised while others are downplayed. This framework is complemented by Chunfeng Lin’s theory of digital propaganda, which provides analytical tools for understanding how affect, narrative simplification, and platform logics shape contemporary propagandistic communication. Together, these perspectives enable an analysis of propagandistic elements not solely as disinformation, but as a communicative practice embedded in journalistic storytelling.

Methods(s): The study employs a qualitative content analysis of selected news articles published in 2025 by three Swedish alternative media outlets - Nya Tider, Dagen and Proletären - that have been granted state media support. A deductive analytical approach is used, with categories derived from the theoretical framework to identify and interpret propagandistic elements in the material. The analysis focuses on linguistic choices, narrative structures, actor representation, and problem framing.

Results: The results indicate that all analysed media outlets contain recurring propagandistic elements, albeit expressed in different ways and to varying degrees. These elements primarily manifest through selective framing, value-laden language, moral evaluations, and polarised representations. The findings suggest that propagandistic features can be present within factually correct reporting and that such elements are not necessarily incompatible with formal journalistic conventions, thereby complicating the distinction between journalism, opinion, and propaganda in state-supported alternative media.

Keywords: propaganda, alternative media, press support, post truth era, framing theory

Nyckelord: propaganda, alternativa medier, mediastöd, post truth era, gestaltningsteori

1. Inledning	6
1.1 Syfte och frågeställningar	6
2. Bakgrund	7
2.1 Uppsatsens översikt	8
2.2 Mediestöd i Sverige	8
2.3 Utomvetenskaplig relevans	9
3. Teoretiskt ramverk	9
3.1 Propaganda	10
3.2 Alternativa medier	11
3.3 Objektivitet	11
3.4 Gestaltningsteorin	12
3.5 Digital propaganda	14
4. Tidigare forskning	16
4.1. "Alternative Media and the Notion of Anti-Systemness: Towards an Analytical Framework" av Holt (2018)	16
4.2 "Challenging Journalistic Authority: Media criticism in far-right alternative media" av Figenschou & Ihlebæk (2018)	18
4.3 "Saving newspapers with public grants – The effects of press subsidies on the provision of journalistic quality" av Leroch och Wellbrock (2011)	19
4.4 "Framing Analysis: An Approach to News Discourse" av Pan & Kosicki (1993)	21
4.5 Sammanfattning	22
5. Metod och material	23
5. 1 Kvalitativ innehållsanalys	24
5.2 Urval	24
5.2.1 Nya tider	25
5.2.2 Proletären	25
5.2.3 Dagen	26
5.3 Operationalisering	26
5.3.1 Tillämpning	27
5.4 Metodens begränsningar	28
5.4.1 Replikbarhet	29
5.4.2 Validitet	29
5.4.3 Objektivitet	29
5.4.4 Diskussion om etiska överväganden	29
6. Resultat och analys	30
6.1 Mediekritik	30
6.1.1 Mediekritikens funktion	33
6.2 Polariserande narrativ	33
6.2.1 Användandet av kollektiva identiteter och dess funktion	35
6.3 Förhållningssätt till klassiska journalistiska processer och ideal	35
6.3.1 Selektiv professionalisering	37

6.4 Ideologiska budskap och deras integrering	38
6.4.1 Ideologi som tolkningsram	39
6.5 Sammanfattning av resultat	40
7. Diskussion och slutsatser	41
7.1 Mediepraktisk contextualisering	44
7.2 Studiens begränsningar	45
7.3 Förslag på vidare forskning	45
8. Referenser	47
9. Bilagor	49

1 Inledning

Digitaliseringen har möjliggjort en kraftig ökning av alternativa medier i Sverige sedan början av 2000-talet (Moravcikova, 2024). Dessa medieaktörer positionerar sig utanför mainstreammedia, ofta med egna ideologiska utgångspunkter, strategier och journalistiska ideal. Samtidigt finansieras vissa av dessa aktörer med statliga subventioner, vilket enligt lagen om mediastöd (SFS 2023:664) kräver att press, radio och tv ska främja kvalitativ och professionell journalistik. Detta väcker frågor om hur dessa medier använder journalistiska grepp och berättartekniker, särskilt i relation till opinionspåverkan.

Figenschou & Ihlebæk (2018) samt Holt (2018) gör gällande att alternativa medier ofta presenterar verkligheten genom avvikande narrativ. Därmed uppstår ett behov av att närmare studera om och hur alternativa medier som finansieras av staten mobiliserar retoriska, språkliga eller dramaturgiska tekniker som har propagandistiska inslag.

Beskrivningen ovan väcker flera frågor; Att medier tilldelas mediastöd är, liksom lagen om mediastöd indikerar, en stämpel på att det är professionell journalistik som utövas. Om en journalistisk produkt samtidigt innehåller propagandistiska inslag går det att ifrågasätta om mediastödet är rättfärdigat. Studien ämnar identifiera olika propagandistiska tekniker som alternativa medier kan använda sig av för att förstärka eventuella budskap.

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med studien är att analysera förekomsten och karaktären av propagandistiska element i nyhetsartiklar publicerade av alternativa medier som beviljades svenskt mediastöd under 2025. Studien syftar även till att identifiera och beskriva vilka språkliga, narrativa och retoriska strategier som används för att skapa dessa framställningar, samt att relatera fynden till relevanta teorier om propaganda och ideologisk påverkan. Det övergripande syftet är att bidra till förståelsen av hur alternativa medier som erhåller statligt mediastöd förhåller sig till journalistiska ideal om objektivitet och professionell legitimitet i ett digitaliserat medielandskap.

Vi utgår från följande forskningsfrågor för att kunna uppfylla syftet:

1. Vilka propagandistiska element förekommer i alternativa medier som erhåller statligt mediastöd?
2. Hur används dessa propagandistiska element i artiklarna, i termer av gestaltning, språkbruk och narrativa strukturer?
3. Hur kan förekomsten och användningen av propagandistiska element förstås i relation till journalistiska normer och professionell legitimitet?

För att besvara studiens forskningsfrågor är uppsatsen disponerad enligt följande: Inledningsvis redogörs för de former av statligt mediestöd som är relevanta för studien samt deras mediepolitiska och institutionella utgångspunkter (kapitel 2). Därefter presenteras de teoretiska begrepp och den tidigare forskning som ligger till grund för analysen, med särskilt fokus på alternativa medier, gestaltningsteori och digital propaganda (kapitel 3). I kapitel 5 beskrivs studiens metodologiska tillvägagångssätt, inklusive materialurval, analysmetod och operationalisering. Resultatet av den genomförda analysen presenteras i kapitel 6, följt av en diskussion där resultaten sätts i relation till tidigare forskning och journalistiska normer. Slutligen sammanfattas studiens huvudsakliga slutsatser, begränsningar och implikationer för framtida forskning (kapitel 7).

2 Bakgrund

Den svenska mediepolitiken vilar på föreställningen om journalistikens centrala roll i ett demokratiskt samhälle. Genom olika former av statligt mediestöd har staten under lång tid strävat efter att säkerställa allmänhetens tillgång till oberoende, kvalitativ och mångsidig nyhetsförmedling. Mediestödet är därmed inte enbart ett ekonomiskt instrument, utan också ett normativt ramverk som formulerar förväntningar på hur journalistik bör bedrivas, vilka ideal som ska upprätthållas och vilken samhällsfunktion medier förväntas fylla.

Samtidigt har det svenska medielandskapet förändrats i grunden under de senaste decennierna. Digitalisering och minskade intäkter för traditionella medier har skapat nya förutsättningar för nyhetsproduktion och bidragit till framväxten av alternativa medier som ofta positionerar sig i opposition till etablerad journalistik. När vissa av dessa aktörer samtidigt beviljas statligt mediestöd uppstår en spänning mellan deras självbild som systemkritiska röster och de institutionella krav som följer av att omfattas av statlig finansiering.

Mot denna bakgrund aktualiseras frågor om hur begrepp som kvalitet, objektivitet och professionell legitimitet förstås och praktiseras i alternativa medier. Om mediestödet är avsett att stärka journalistikens demokratiska funktion, blir det relevant att undersöka hur de journalistiska uttryck som produceras inom ramen för stödet förhåller sig till dessa ideal. Detta kapitel syftar därför till att ge en kontextuell förförståelse för studiens analys genom att belysa mediestödets roll i Sverige och dess betydelse i relation till alternativa mediers position i det samtida medielandskapet.

2.1 Uppsatsens översikt

Under uppsatsens gång kommer vi att gå tillväga på följande vis för att besvara uppsatsens frågeställningar: Först kommer de olika formerna av mediastöd att förklaras (kap 2). Därefter kommer vi belysa en översikt för de teoretiska begrepp som ligger till grund för forskningsfrågorna (kap 3). Slutligen kommer vi diskutera resultaten och förklara de begränsningar som funnits i vårt studieupplägg som potentiellt kan utgöra utgångspunkter för framtida forskning (kap 7).

2.2 Mediastöd i Sverige

Mediastödet i Sverige grundar sig i idén om att stärka demokratin, genom att främja allmänhetens tillgång till oberoende nyhetsförmedling av högre kvalitet. Syftet ska upprätthållas genom att stödet skickas ut till olika typer av medier, för att främja ett mångfaldigt journalistiskt klimat. (Mediemyndigheten, 2025)

Mediastödet går att ansöka om i fyra olika former:

-Allmänt redaktionsstöd, detta stöd kan ges till nyhetsmedier som uppfyller de allmänna förutsättningarna förutsättningarna, som antingen bedriver relevant lokal eller regional journalistik. Det kan också ges till de medier som är viktiga för mediemångfald, eller för grupper som får för lite journalistisk bevakning.

-Utökat redaktionsstöd, detta stöd kan ges till allmänna nyhetsmedier som uppfyller de allmänna och särskilda förutsättningar för mediastöd. Det finns två typer av insatser, vilket är områden med svag journalistisk bevakning, och insatser på något av de nationella minoritetsspråken.

-Distributionsstöd, detta stöd ges till allmänna nyhetsmedier som är tryckta prenumererande nyhetstidningar, som uppfyller de allmänna förutsättningarna för mediastöd, samt att de har en upplaga som i huvudsak är betald, har ett prenumerationspris, och som har delas ut av distributionsföretag.

-Övergångsstöd existerar för att underlätta för de tidningar som haft driftsstöd under 2023. Detta får ges till allmänna nyhetsmedier som uppfyller de allmänna förutsättningarna för mediastöd, samt att de beviljats driftsstöd under 2023. Denna form av stöd kan också gå till de som inte fick redaktionsstöd, eller de som fick ett redaktionsstöd som understiger det genomsnittliga driftsstöd som dagstidningen fått under perioden 2021-2023. (Mediemyndigheten, 2025)

2.3 Utomvetenskaplig relevans

I detta sammanhang blir frågan om alternativa mediers innehåll inte enbart en akademisk angelägenhet, utan en direkt samhällsfråga. När medier som erhåller statligt stöd samtidigt producerar innehåll som potentiellt kan tolkas som propagandistiskt, uppstår en situation där statliga medel riskerar att indirekt bidra till spridning av vinklad eller ideologiskt drivande kommunikation. Detta kan i förlängningen påverka allmänhetens förtroende för såväl journalistik som statliga institutioner, vilket är centralt i ett demokratiskt samhälle där medier förväntas fungera som en oberoende granskande kraft.

Den utomvetenskapliga relevansen ligger således i studiens möjlighet att synliggöra hur gränserna mellan journalistik, opinion och propaganda suddas ut i praktiken. Genom att undersöka hur dessa tendenser yttrar sig i konkreta texter bidrar studien till en ökad förståelse för hur mediekonsumenter påverkas, ofta utan att vara medvetna om det. Resultatet kan därmed fungera som ett verktyg för såväl journalister som beslutsfattare i arbetet med att formulera riktlinjer, utbildningsinsatser och policys som stärker journalistikens trovärdighet och transparens.

Vidare är studien relevant i relation till den pågående samhällsdebatten om yttrandefrihet, pluralism och statlig inblandning i mediesektorn. I en tid där alternativa medier ofta framställer sig själva som sanningssägare i kontrast till en påstått korrupt mainstreammedia, blir det särskilt viktigt att empiriskt pröva dessa anspråk. Studien kan därmed bidra till att nyansera den offentliga diskussionen genom att visa på komplexiteten i hur journalistik produceras, legitimeras och tolkas.

Ur ett professionellt perspektiv kan studien även bidra till journalistyrkets självrannsakan; Genom att belysa hur propagandistiska tekniker kan införlivas i journalistiska uttryck skapas möjlighet till reflektion kring etiska riktlinjer, nyhetsvärdering och språkliga val. Detta kan i sin tur fungera som underlag för journalistutbildningar och redaktionella diskussioner om gränsdragningar mellan information, opinionsbildning och manipulation.

3 Teoretiskt ramverk

Undersökningen kommer att utgå ifrån två teorier, varav den första är *gestaltningsteorin*, ursprungligen av Goffman (1994). För studiens del innebär gestaltningsteorin ett underlag i identifieringen av hur alternativa medier formulerar sina nyheter. När medier formulerar nyheter formulerar de en egen syn på verkligheten. Om en specifik tidning arbetar utifrån en ideologi i form av redaktionell linje, kommer verkligheten att speglas därefter. Gestaltningsteorin ger flera exempel på hur mångfacetterad en verklighetsskildring kan vara. Studien ämnar att undersöka just detta, hur alternativa medier eventuellt använder sig av propagandistiska element i sin formulering av nyheter. Teorin begränsar studien i avseendet att själva begreppet *propaganda* inte förekommer. Därför har ett ytterligare teoretiskt

perspektiv inkluderats, vilket följer nedan. Det är upp till oss som författare att sammankoppla de två teorierna, för att verkligen kunna kalla exempel på gestaltning för propaganda.

Vi kommer även att använda Lin (2024) teori om *digital propaganda*, vilken visar att propaganda inte har försvunnit ur det moderna samhället, utan snarare omformats och anpassats till nya digitala plattformar och kommunikationslogiker. Teorin bidrar till att belysa den kunskapslucka som finns kring förekomsten av propaganda inom alternativa medier, genom att erbjuda verktyg för att identifiera och analysera propagandistiska uttryck även när de inte är explicit ideologiska. Den möjliggör en fördjupad förståelse för vilka element som kännetecknar propaganda samt hur dessa kan ta sig mer subtila och svåridentifierade former i digitala mediemiljöer. Vidare bidrar teorin till att synliggöra de bakomliggande syften som kan finnas i spridningen av propaganda, såsom opinionspåverkan, mobilisering eller legitimering av specifika narrativ.

En begränsning med teorin är att den inte specifikt utgår från propaganda inom alternativa medier, utan behandlar digital propaganda på en mer övergripande nivå. Samtidigt är detta inte enbart en svaghet utan också en styrka då det möjliggör en bredare analytisk tillämpning. Eftersom de artiklar som analyseras i studien publiceras i digital form, är teorin särskilt relevant för undersökningen och ger ett teoretiskt ramverk som är väl anpassat till studiens empiriska material.

I följande del kommer vi att definiera relevanta begrepp och därefter förklara teorierna.

3.1 Propaganda

Myndigheten för psykologiskt försvar (2025) definierar propaganda enligt följande:

“Propaganda är budskap som genom bilder, språk eller symboler vill påverka vad ett stort antal mottagare har för åsikter, värderingar eller hur de beter sig. Propaganda behöver inte alltid innebära falsk information som sprids men syftet är alltid att påverka hur människor känner, tänker och att ändra deras övertygelser eller beteenden.”

Moravcikova (2024) ger en liknande förklaring, och menar vidare att propaganda funnits lika länge som mänskligheten har kommunicerat med varandra. Etymologiskt är ordet neutralt, och sprunget ur latinets *propagare*, innebärande spridandet av idéer och åsikter. De senaste hundra åren har ordet däremot fått en negativ konnotation, och kommit att associeras med ett systematiskt skapande av uppfattningar och åsikter i linje med avsändarens egna. Vanliga propagandatekniker är svart-vita skildringar, selektiv skildring av händelser och fakta samt demonisering av politiska motståndare, för att nämna några. Teknikerna kan tillsammans användas i olika hög grad, men fyller alla samma grundfunktion - att vilja påverka och kontrollera beteende såväl som åsikter. Moravcikova (2024) menar att propaganda idag tar

sig nya uttryck, till följd av enkelheten i att sprida åsikter online. Overifierade och falska nyheter kan lätt sprida sig snabbt till en stor publik. Propaganda är ett sätt att försöka upprätthålla social kontroll, och kan användas av individer likväl som politiska partier och regeringar.

Propaganda sprids genom en mängd olika forum, såsom i musik, genom bilder eller texter och är alltid riktad till en specifik publik. Genom att spela på känslor som ilska, sorg, frustration eller hopp strävar man efter att minska mottagarens kritiska förmåga (Myndigheten för psykologiskt försvar, 2025).

3.2 Alternativa medier

Begreppet alternativa medier saknar en entydig och allmänt accepterad definition, vilket i sig speglar den komplexitet och mångfald som präglar fältet. Holt (2018) beskriver alternativa medier som ett självvalt begrepp som signalerar ett motstånd mot mainstreammedier, vilka uppfattas misslyckas med att rapportera korrekt om viktiga samhällsfrågor, exempelvis genom att utelämna problem. Alternativa medier positionerar sig därmed inte enbart som ett komplement till etablerad journalistik, utan ofta som ett korrektiv till mainstreammedia. En central utgångspunkt i forskningen är att alternativa medier ofta kännetecknas av anti-systemiskhet, det vill säga en opposition mot det etablerade mediasystemet. Holt (2018) skiljer mellan två former av anti-systemiskhet: ideologisk och relationell. Ideologisk anti-systemiskhet innebär att mediets grundläggande världsbild präglas av en ambition att förändra eller underminera rådande mediestrukturer, medan relationell anti-systemiskhet snarare handlar om att medier sprider budskap som bidrar till polarisering, utan att nödvändigtvis ifrågasätta hela systemets legitimitet. Kombinationen av dessa två dimensioner används för att kategorisera alternativa medier som antingen radikala, polariserande eller genomgående anti-systemiska.

3.3 Objektivitet

Objektivitet innebär saklighet, opartiskhet, och kan beskrivas som en motsats till subjektivitet. (Nationalencyklopedin, NE, 2025). Objektivitet anses ofta vara en av grundstenarna i det journalistiska arbetet. På ett sätt anses objektiviteten vara en moralisk värdering hos journalister, men också ett observerbart mönster i journalistik. Hur tidningar och journalister förhåller sig till den observerbara sanningen är en norm i journalistik som förväntas upprätthållas, Schudson (2001). Normen kring objektivitet har anammats av journalister, redaktioner, samt att det är en förväntan hos publiken som konsumerar journalistik. Under 1920-talet i USA började journalistikens profession, med objektivitet som en central del, att växa fram. Exempelvis definierade redaktionen American Society of

Newspaper sin journalistik utefter principerna sanningsenlighet och förmågan att vara genuin. Under 1920-talet började objektivitet att bli en accepterad och etablerad form av journalistik, som blev en del av journalisternas profession. Det blev också en del av studiematerialet på journalistiska utbildningar runt om i landet, vilket gjorde att idén om objektivitet gick i arv till de nyare generationerna. Under denna tidsperiod tog även journalistiken ett tydligt avstamp från de propagandistiska inslag som tidigare infunnit sig i journalistiken under början av 1900-talet. Både företag och statliga myndigheter hade tidigare ansträngt sig för att sälja in fördelaktiga berättelser om sin verksamhet och existens till journalistkåren. Under 1920-talet växte medvetenheten sig större hos journalister i takt med att det framkom att det fanns nästan tusen propagandabyråer i Washington, samt att många tidningsartiklar var initierade av pressagenter. Detta sammantaget gjorde att journalister blev mer medvetna om informationens manipulerbarhet, vilket i sin tur hjälpte dem att skilja på propagandistiska element och objektivitet. (Schudson, 2001).

Schudson (2001) betonar att objektivitetsidealet inte enbart utvecklades som ett professionellt kvalitetskriterium, utan även som ett sätt att särskilja journalistik från propaganda och politisk opinionsbildning. I detta avseende fungerar objektivitet som en normativ gränsdragning, där journalistiskt arbete definieras i kontrast till kommunikation som syftar till att mobilisera, övertyga eller påverka publiken i en viss ideologisk riktning. Denna historiska koppling är särskilt relevant för föreliggande studie, då analysen fokuserar på hur propagandistiska element kan förekomma inom journalistiska uttrycksformer och därmed utmana objektivitetens funktion som professionell avgränsning. Mot denna bakgrund blir objektivitetsidealet ett centralt analytiskt verktyg för att förstå hur alternativa medier kan göra anspråk på journalistisk legitimitet samtidigt som de använder strategier som traditionellt förknippas med propaganda.

3.4 Gestaltningsteorin

Gestaltningsteorin, eller *framing theory*, myntades 1974 av den amerikanska sociologen Erving Goffman. I sin grund handlar teorin om människans behov i att begripa, organisera och skapa mening av sina erfarenheter. Goffman menar att en verklighet konstrueras i varje samtal och upplevelse, och att gestaltningar därför blir oundvikliga (Goffman, 1974, s. 111).

Vidare har den amerikanska kommunikationsforskaren Robert Entman utvecklat gestaltningsteorin till en medial kontext. Han identifierade en forskningslucka i beskrivandet av inramning i texter samt hur texterna påverkar mottagarens meningsskapande.

“To frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation for the item described.”
(s. 52)

Att “frama”, eller *gestalta*, betyder således att rama in något utifrån ens egna konstruerade verklighet och därefter göra den mer framträdande i en kommunicerande text. Det kan vara på ett sätt som gynnar en viss problembeskrivning eller kausal tolkning. I alla gestaltningar återfinns moraliska omdömen och tolkningar, vilket innebär att objektivitet enligt gestaltningsteorin inte existerar (Strömbäck, 2009, s. 115).

Entman gör också gällande att verkligheten som människor skapar genom att ta del av nyheter inte är den “faktiska” verkligheten, utan istället avsändarens återspeglning av den. Således innehar avsändaren av ett meddelande enorm makt i hur mottagarna skapar sin verklighet (Entman, 1993, s. 54).

Entman menar att framing återfinns i alla delar av en kommunikationsprocess:

- 1) *Avsändaren*, som medvetet eller omedvetet, förmedlar gestaltad information.
- 2) *Texten*, som innehåller gestaltningar i form av ordval, formuleringar, nyckelord, fakta eller bilder.
- 3) *Mottagaren*, som genom att läsa texten skapar sin egen mening av den. Meningen behöver inte överensstämma med avsändarens budskap.
- 4) *Kultur*, vilket innefattar flera, för människor i ett samhälle, gemensamt upprätthållna ramar.

(Entman, 1993, s. 52-53)

I en journalistiskt kontext konstaterar Strömbäck (2009, s. 114-115) att det inte går att sätta likhetstecken mellan nyhetsskildringar och verkligheten. Journalisten kommer inte att kunna återge verkligheten fullständigt objektivt, oavsett om det görs medvetet eller omedvetet. Likväl tar människor del av en mängd nyheter varje dag på olika forum. För att återkoppla ovan innebär det att ju mer beroende människor är av nyheter, desto större makt har medierna i att forma människors uppfattning av världen. Vissa delar av verkligheten kommer oundvikligen att betonas, vilket därmed innebär att andra kommer att döljas. Om ett ämne presenteras utan att ge alternativ, kommer tolkningen av mottagaren att påverkas - exkluderingen av perspektiv är minst lika viktig som dess inkludering. Entman (1993, s. 57) menar att journalister saknar kunskap om gestaltningens konsekvenser, vilket resulterar i att ett klassiskt ideal som objektivitet inte uppfylls. Rent konkret innebär det att journalister behöver vidga perspektiven som representeras och inkluderas.

Entman menar vidare att det är, oavsett textens innehåll, mottagaren som själv skapar en uppfattning av den. Vad människor har för idéer, åsikter eller förutfattade meningar kommer oundvikligen att påverka hur de uppfattar informationen. Framing garanterar inte att mottagaren kommer att påverkas och styras i dess verklighetsskapande. Det är likväl ett

viktigt fokus på hur stor makt kommunikation kan ha, och då särskilt i kontext där avsändaren av information besitter stort förtroende och makt.

3.5 Digital propaganda

I artikeln *Digital propaganda is not simply propaganda in digital garb: toward an expanded theory of propaganda* argumenterar Lin (2024) för att digital propaganda inte bör förstås som en enkel fortsättning av traditionell propaganda i ny teknisk form. Han menar att en sådan tolkning underskattar de djupgående strukturella förändringar som digitaliseringen medfört. Propaganda i digitala miljöer kännetecknas inte endast av nya distributionskanaler, utan av en förskjutet logik där produktion, spridning och publikens deltagande ser fundamentalt annorlunda ut än i tidigare epoker (Lin, 2024). Enligt Lin är digital propaganda inte bara traditionell propaganda i digital klädnad, utan visar hur klassiska propagandastrategier - som han kallar "*old wine in new bottles*" - får nya uttryck genom digitala teknologier och plattformars strukturer.

Lin problematiserar särskilt det etablerade begreppet *computational propaganda*, som ofta förknippas med automatisering, bots och datadriven manipulation. Enligt honom riskerar detta begrepp att bli alltför tekniskt snävt och därmed osynliggöra andra centrala former av påverkan. Digital propaganda behöver inte vara automatiserad eller tekniskt avancerad; den kan lika gärna vara resultatet av mänskliga aktörers vardagliga kommunikation, där påverkan sker genom delningar, kommentarer och nätverksbaserad spridning. Därför föreslår Lin en utvidgad teori som fångar den komplexitet som präglar digital propaganda i dagens medielandskap (Lin, 2024).

Hans teori bygger på fyra övergripande dimensioner: den politisk-ekonomiska, den sociokulturella, den teknologiska och den socio-psykologiska. Dessa dimensioner samverkar genom fyra drivkrafter; kommodifiering, privatisering, konnektivitet och viralitet, vilka tillsammans beskriver hur propaganda idag formas i ett digitalt ekosystem. Lin framhåller att propaganda inte längre är ett fenomen knutet främst till statliga aktörer och ideologiska institutioner, utan i stället integrerat i marknadens logik, plattformarnas tekniska strukturer och publikens emotionella respons (Lin, 2024).

Kommodifiering innebär att propaganda allt oftare behandlas som en vara. Innehåll produceras inte enbart för att övertyga eller forma opinion, utan också för att generera uppmärksamhet, klick och intäkter. Den ekonomiska logiken påverkar därmed både vilket innehåll som produceras och hur det formuleras. Propagandans uttryck tenderar att bli mer spektakulära, förenklade och känslomässigt laddade, eftersom detta ökar dess spridningspotential (Lin, 2024).

Privatisering syftar på hur produktionen av propaganda förskjutits från statliga institutioner till privata aktörer och enskilda individer. I digitala miljöer kan i princip vem som helst delta i

skapandet och spridningen av propagandistiskt innehåll. Detta suddar ut gränsen mellan avsändare och mottagare och gör propagandan mer svåridentifierad, då den ofta uppträder som "organisk" opinion snarare än som centralstyrd påverkan. Enligt Lin innebär detta att propaganda kan maskeras som spontan debatt, personliga åsikter eller alternativa perspektiv (Lin, 2024).

Konnektivitet beskriver den teknologiska dimensionen av denna utveckling. Digitala plattformar, algoritmer och nätverksstrukturer skapar nya förutsättningar för hur budskap cirkulerar. Spridningen är inte längre beroende av traditionella massmediala kanaler, utan sker genom sociala nätverk där innehåll förstärks genom delningar och rekommendationssystem. Tekniken fungerar därmed inte bara som ett neutralt verktyg, utan som en aktiv kraft som påverkar vilka narrativ som får genomslag (Lin, 2024).

Viraltitet slutligen handlar om den psykologiska dimensionen. Lin menar att digital propaganda i hög grad drivs av affektiva mekanismer, där innehåll som väcker starka känslor som ilska, rädsla, indignation eller moralisk upprördhet har störst chans att spridas. Det är alltså inte nödvändigtvis det mest rationella eller faktabaserade innehållet som får störst genomslag, utan det som bäst aktiverar publikens känslor och därmed triggas vidare spridning (Lin, 2024).

För att ytterligare precisera hur digital propaganda fungerar identifierar Lin fem grundelement: politik, innehåll, aktörer, plattformar och mål. Dessa element beskriver hur propaganda knyts till maktstrukturer, hur budskap formas, vilka som sprider dem, genom vilka tekniska miljöer de cirkulerar och vilket syfte de fyller. Samtliga element måste betraktas i relation till varandra för att förstå propagandans funktion i en digital kontext. Propaganda framstår därmed inte som en isolerad företeelse, utan som en del av ett komplext kommunikationssystem där politiska, ekonomiska och teknologiska krafter samverkar (Lin, 2024).

Lin understryker att digital propaganda inte ersätter traditionell propaganda, utan snarare omformar den. Klassiska principer om övertygelse, makt och ideologisk påverkan kvarstår, men uttrycks genom nya former och logiker. Den digitala propagandan är därför hybrid till sin natur - samtidigt politisk och kommersiell, individuell och strukturell, tekniskt medierad och psykologiskt förankrad (Lin, 2024).

Sammanfattningsvis visar Lin att digital propaganda måste förstås som ett fenomen som sträcker sig bortom explicit manipulation och uppenbar ideologisk påverkan. Den verkar genom subtila mekanismer i form, distribution och engagemangslogik, där gränsen mellan information, opinion och påverkan blir alltmer upplöst. För forskning inom alternativa medier innebär detta alltså att propaganda inte enbart bör identifieras genom innehållets ideologiska laddning, utan även genom hur det produceras, sprids och motiveras inom det digitala medielandskapet (Lin, 2024).

4 Tidigare forskning

I detta kapitel presenteras inledningsvis tidigare forskning genom en genomgång av enskilda studier som är relevanta för studiens syfte och forskningsfrågor. Varje studie redogörs utifrån dess huvudsakliga fokus, metodologiska angreppssätt och centrala resultat. Därefter sammanfattas forskningsläget där gemensamma teman, skillnader och forskningsluckor identifieras. Denna sammanfattning syftar inte enbart till att summera tidigare forskning, utan även till att relatera studiernas resultat till varandra och till den teoretiska ramen, samt tydliggöra hur den föreliggande studien positionerar sig i relation till tidigare forskning.

4.1 ”*Alternative Media and the Notion of Anti-Systemness: Towards an Analytical Framework*” av Holt (2018)

Huvudsyftet med Holts artikel har varit att bidra med ett ramverk för att analysera alternativa medier utan att ha en ideologisk ståndpunkt. Inledningsvis beskriver Holt hur medieforskare tidigt i den moderna medialiseringen hade en förväntan på att den demokratiska dialogen skulle öppna sig mer. Tankegången gick så att ju öppnare dialog mellan journalister och intellektuella, desto mer demokratisk skulle diskussionen bli. Idag, efter mer än ett decennium av den moderna medialiseringen talas det om populism, och en oro kring att falska nyheter och hatretorik har ökat. Klyftan mellan den maktavande eliten och den vanliga befolkningen tycks ha blivit så pass stor att de inte längre kan relatera till varandra. Många journalister har anklagats av befolkningen och av politiker som exempelvis Donald Trump för att vara en del av “etablissemangen.” Även anklagelser om partiskhet, korruption, och vänstervridet innehåll har blivit vardag hos de journalister som tidigare har ansett sig vara demokratins väktare. De alternativa medierna har växt sig större och riktar stor kritik mot de mainstreammedier, och ofta den liberala migrationspolitiken.. Detta motiverar valet av denna källa, samt att vi vill få en grundlig förståelse för hur de alternativa medierna fungerar.

Vidare diskuterar författaren att han kommer undersöka alternativa medier och specifikt deras attityd mot migration. Trots att författaren specifikt väljer att undersöka migrationsaspekten, anser vi ändå att denna undersökning är relevant då den bidrar med kunskap om alternativa mediers språk och journalistiska grepp. Författaren introducerar en teoretisk distinktion, vilket innebär två typer av anti-systemiskhet: ideologisk och relationell. Att besitta anti-systemiskhet innebär att på något sätt motsätta sig det nuvarande mediasystemet. Ramverket kommer kunna appliceras på alla alternativa medier, vilket är behjälpligt för uppsatsens del.

I många högermedier i Sverige finns en medieskepticism och kritik mot mainstreammedia. Journalistiken blir anklagad för att inte berätta "hela historien", inom exempelvis migration. Holt klargör att det nödvändigtvis inte är något problem i sig med mediakritik men att det kan bli en konsekvens för demokratin när vissa grupper i media väljer att avstå från mainstreammedia och istället drar sig tillbaka och skapar egna plattformar där den främlingsfientliga och antidemokratiska diskursen främjas.

Holt (2018) definition av alternativa medier är särskilt relevant för denna studie, eftersom alternativa medier utgör en central del av analysen och begreppet saknar en entydig och allmänt accepterad definition inom forskningsfältet.

Det blir viktigt att diskutera alternativa mediernas anti-systemiskhet, eftersom de uppfattar sig själva som en korrigerings till mainstreammedier. Denna attityd kan förekomma i dessa kategorier:

- 1) Ideologisk anti-systemiskhet, huruvida mediernas ideologiska grund innefattar en agenda att förändra eller förstöra det etablerade mediesystemet.
- 2) Relationell anti-systemiskhet, handlar om att vissa medier inte nödvändigtvis uppvisar en ideologisk misstro till systemet, men att de sprider budskap som kan ha en polariserande effekt.

Författaren förklarar att dessa typer av anti-systemiskhet kan studeras med hjälp av textanalyser, vilket är det vi ämnar göra i vår undersökning. Därav har denna tidigare forskning ännu större relevans.

Genom att kombinera dessa två i en matris, bildar författaren ett slags ramverk som kan ge ökad förståelse till vår del när det gäller undersökningen av alternativa medier och förståelse för bakgrunden till deras existens. Om ett alternativt medie uppvisar både ideologisk anti-systemiskhet samt relationell anti-systemiskhet kan man anta att medien är just anti-systemisk i sitt journalistiska grepp. Om endast det ideologiska anti-systemiska kriteriet är uppfyllt kan dessa anses vara radikala. De medierna ignoreras ofta av andra medier, och deltar sällan i offentligt samtal, vilket gör att de kan anses irrelevanta. Deras innehåll skulle dock kunna tänkas vara problematiskt att publicera på en större, mainstreammedia. De medier som endast uppfyller kravet för relationell anti-systemiskhet kan anses vara polariserande alternativa medier. Detta innebär att de inte nödvändigtvis motsätter sig de grundläggande regler som styr medielandskapet, men de vill förändra det. Dessa kan bidra till konkurrens med de redan existerande etablerade medierna, samt att deras innehåll kan vara problematiskt att publicera i mainstreammedier. Sammantaget är denna forskning relevant i vår undersökning, eftersom vi får en förståelse för hur de alternativa medierna är uppbyggda, samt vad de har för journalistiska grepp i sin propagandaspridning.

4.2 “Challenging Journalistic Authority: Media criticism in far-right alternative media” av Figenschou & Ihlebæk (2018)

Författarna redogör i studien för hur alternativa medier riktar kritik och porträtterar sig själva som ett korrektiv gentemot mainstreammedia. Exempel på nyckelord för undersökningen är *presskritik*, *misstro*, *extremhöger* och *alternativa medier*. Författarna konstaterar att alternativa medier under 2000-talet uppstått för att utmana etablerade mediers auktoritet. Samtidigt har också de etablerade medierna mött utmaningar vad gäller finansiering och förtroende. De hänvisar till Carlson (2017) som uppmanar till forskning gällande hur journalistisk auktoritet konstrueras och ifrågasätts i det digitala landskapet. Författarna menar att presskritik i sin grund är demokratiskt och väsentligt, men att många alternativa medier gör anspråk på journalistisk auktoritet samtidigt som de själva kan associeras med desinformation och partiskhet. Därtill menar författarna att presskritiken ofta kan te sig cyniskt, i.e. fientligt och med hög grad av misstro.

Undersökningen genomfördes genom kvalitativ textanalys av 600 artiklar skrivna av ett antal norska medier. Samtliga medier var högeralternativa, kritiska mot massinvandring/islam samt också, konkreta nyhetssidor bestående av nyheter och kommentarer. I analysen framgår det att mediekritik i viss grad förekommer i samtliga artiklar, men att den visar sig på olika sätt, från moderata till mer eller mindre extrema skildringar. Figenschou & Ihlebæk (2018) identifierar i analysen tre perspektiv på hur media och makt skildras hos de högeralternativa medierna.

1.) Att journalister är okritiska och inte lever upp till sina ideal om objektivitet, neutralitet och verifiering. Det till följd av ett maktbegär och ett behov av att istället tillfredsställa och vara del av eliten. Resultatet blir en bortkoppling från verkligheten, och ett ignorande av hur “folk egentligen känner”.

2.) Att journalistkåren utgör en vänsterhegemoni, vilket uttrycker sig genom politisk korrekthet, och ämne-, samt perspektivsväl. Många av artiklarna uttrycker känslor kring hur islam och invandring skildras inom mainstreammedia.

3.) Att mainstreammedia aktivt väljer perspektiv som en del av en större konspiration, i syfte att vilseleda allmänheten. Journalister kan beskrivas som “sionister” och “kulturmarxister” som indoktrinerar och hjärntvättar folket. Perspektivet förekom framförallt hos de extremare nyhetssidorna.

Därtill presenterar Figenschou & Ihlebæk (2018) fem auktoritetsanspråk som de alternativa högermedierna använde sig av för att legitimera och bevisa vikten av sin egen verksamhet:

1.) *Insiderpositionen*. Hur alternativa högermedier visar kunskap om hur media och journalistiska processer fungerar. Det kan visa sig genom hänvisning till pressetiska regler eller nyhetsvärdering, med vilket man ämnar styrka sin position som journalist.

2.) *Expertpositionen*. Hur man genom offentliga källor, som polisrapporter eller statistik för att styrka ett, ofta partiskt, resonemang. Resonemangen är ofta temastyrda, där invandring och islam sticker ut. Till följd av det kan medierna framstå som realistiska och faktabaserade, till skillnad från mainstreammedia som man istället skildrar som “känslobaserade”.

3.) *Offerpositionen*. Används för att visa hur alternativa medier är offer, till följd av negativa och personliga erfarenheter med mainstreammedia. Genom att redogöra för att man känner sig exkluderad och stigmatiserad, bygger man en erfarenhetsbaserad auktoritet för hur mainstreammedia ser sig själva som en elit.

4.) *Medborgarpositionen*. Används för att visa på verklighetsfrånvändningen hos mainstreammedia. Genom att göra anspråk på att vara “folkets röst”, påtalas mainstreammedias misslyckande i att lyssna på publikens faktiska vilja och känslor.

5.) *Aktivistpositionen*. Förekommer hos de extremare nyhetssidorna, där man publicerar intervjuer och transkriptioner i sin helhet, för att påvisa hur mainstreammedia aktivt redigerar och selekterar sina publiceringar. Det kan också visa sig genom paparazzibilder och konfrontationer av journalister som de anser illa om. Genom strategin kan de alternativa högermedierna visa sig orädda och starkt villiga för sin sak.

För vår studie ges flera viktiga insikter. Undersökningen visar att alternativa medier skiljer sig åt i sin framställning, men att det ändå går att identifiera gemensamma tendenser vad gäller mediernas journalistiska arbete. Figenschou & Ihlebæks (2018) undersökning ger ett perspektiv på hur alternativa medier gör anspråk för att vara adekvat journalistik, samt hur de aktivt misskrediterar sin traditionella motsvarighet. Vi har inte valt att avgränsa vår studie till varken mediekritik eller högermedier, även om inslag lär förekomma. Studien ger detta till trots goda exempel på hur narrativ kan uttryckas hos alternativa medier. Det ger kunskap och ett ramverk om vad alternativa medier faktiskt är - men också hur de fungerar, och tendenser som går att urskilja. Genom att applicera specifik teori om propaganda kan förståelse fås om varför alternativa medier uttrycker sig som de gör.

4.3 “Saving newspapers with public grants – The effects of press subsidies on the provision of journalistic quality” av Leroch och Wellbrock (2011)

Författarna menar att tidningar och massmedier spelar en viktig roll i det demokratiska samhället - bland annat genom att ge medborgare möjlighet att yttra sig, att olika politiska perspektiv ges utrymme, och mediernas roll som en tredje statsmakt. Författarna menar vidare att den journalistiska kvalitén avgörs av till vilken grad medierna lever upp till sin funktion. I studien undersöker författarna hur olika former av statliga subventioner påverkar den journalistiska kvalitén hos tidningar, vilket i grunden handlar om att utföra en demokratisk uppgift. Genom att definiera journalistisk kvalitét utifrån Westerdahls (1983) kriterier om objektivitet: *sanning/korrekthet, relevans, neutralitet, opartiskhet, omedelbarhet*

och *mångfald*. Författarna menar att statliga subventioner är avgörande för tidningar i en tid med pressat ekonomiskt läge och minskade intäkter.

Samtidigt väcker studien en mer komplex och principiell fråga: om statliga subventioner syftar till att främja kvalitativ, objektiv och oberoende journalistik, blir det centralt att undersöka huruvida de medier som får sådant stöd faktiskt lever upp till dessa kvalitetskriterier i praktiken. Detta blir särskilt relevant i relation till alternativa medier som positionerar sig utanför mainstreammedia och ofta arbetar med avvikande nyhetsramar, ideologiska perspektiv och egna publicistiska normer. Därmed uppstår ett behov av att kritiskt granska hur de journalistiska produkterna hos dessa aktörer gestaltas, och i vilken utsträckning innehållet kan anses uppfylla etablerade demokratiska och journalistiska kvalitetsnormer eller om det finns inslag som snarare ligger nära propaganda, opinion, eller mobiliserande kommunikation.

Leroch och Wellbrock (2011) visar att statliga presstödet inte självklart leder till högre journalistisk kvalitet, snarare kan de få motsatt effekt beroende på hur stödet är utformat. I deras ekonomiska modell analyseras hur tidningar anpassar sin kvalitet när de får subventioner per sålt exemplar. Resultatet är att sådana subventioner ofta skapar ett incitament att prioritera upplaga framför innehåll, eftersom det blir mer lönsamt att nå fler läsare än att investera i kostsam kvalitetsjournalistik. För att locka en bredare publik väljer tidningar därför att sänka kvaliteten, vilket i praktiken kan urholka det demokratiska värdet som presstödet var tänkt att skydda .

Effekten varierar dock beroende på marknadsstruktur. I en monopolsituation leder presstödet tydligt till lägre kvalitet, eftersom tidningen inte möter konkurrens och därför främst fokuserar på att maximera försäljning. I en konkurrensutsatt marknad kan utfallet bli mer komplext: lågkvalitetstidningar kan höja sin nivå något, medan högkvalitetstidningar kan tvingas sänka sin kvalitet för att inte förlora marknadsandelar. Författarna drar därför slutsatsen att presstödet kopplade till försäljningsvolym riskerar att vara kontraproduktiva och att alternativa stödformer, som inte belönar kvantitet direkt, är mer lämpade om målet är att stärka journalistisk kvalitet.

För vår studie är Leroch och Wellbrocks (2011) resultat relevanta eftersom de möjliggör en problematisering av statligt mediastöd inte enbart som ett demokratiskt skyddsinstrument, utan även som en marknadsfaktor som kan påverka journalistiskt innehåll. I relation till alternativa medier, som ofta positionerar sig utanför etablerade journalistiska normer, aktualiserar studien frågan om huruvida mediastödet riskerar att legitimera eller normalisera journalistiska uttryck som avviker från kvalitetsideal såsom objektivitet och opartiskhet.

4.4 “*Framing Analysis: An Approach to News Discourse*” av Pan & Kosicki (1993)

Pan och Kosicki (1993) adresserar ett centralt problem inom framingforskningen: att begreppet ofta används otydligt. För att lösa detta utvecklar de en konkret och analytiskt användbar modell för att studera journalistiska texter som strukturella konstruktioner som formar publikens förståelse av politiska och samhällsliga frågor.

Enligt Pan och Kosicki (1993) är en nyhetsdiskurs en sociokognitiv process där tre aktörer samspelar: nyhetskällor, journalister och publik. Journalister spelar en aktiv roll i att konstruera ramen för hur en fråga uppfattas; Ramar existerar inte bara i individens sinne utan är också inbyggda i textens struktur.

För att analysera detta utvecklar författarna ett ramverk med fyra dimensioner: syntaktiska, script, tematiska och retoriska strukturer. Syntaktiska strukturer omfattar exempelvis rubrik, ingress och artikelns uppbyggnad, vilka styr vad som framstår som viktigast och sätter läsarens första tolkningsram. Scriptstrukturer handlar om hur händelser återges som berättelser med aktörer, konflikter och orsak - verkan, vilket formar nyhetens dramaturgi. Tematiska strukturer visar hur argument, logik och tolkningar byggs upp genom citat, bakgrund och kontext. Slutligen innefattar retoriska strukturer stilgrepp som metaforer, exempel, kategoriseringar och värdeladdade ord. Tillsammans skapar dessa komponenter en helhetsram som kanaliserar hur publiken uppfattar frågan. Journalister använder dessa strukturer ofta omedvetet, eftersom de är inbyggda i rutiner, normer och genrer.

Artikeln bidrar med flera viktiga insikter; Den erbjuder en tydlig operationalisering av framing i journalistiska texter, kritiserar traditionell innehållsanalys som missar textens strukturer och presenterar en modell som möjliggör systematiska jämförelser av frames över tid. Dessutom syntetiserar den sociologiska perspektiv (Goffman) och kognitiva teorier (scheman och script), vilket stärker förståelsen av hur framing fungerar både i text och publikens tolkning.

Som exempel illustrerar Pan och Kosicki sin modell med en nyhetsartikel om abortprotester i usa. Genom de fyra strukturerna visar de hur artikeln ramar in händelsen som en konflikt- och konfrontationsfråga, med fokus på våld, dramatik och militanta aktivister. Detta visar att det är *journalistisk konstruktion*, inte bara fakta, som formar läsarens uppfattning.

För denna studie är Pan och Kosickis (1993) modell särskilt relevant eftersom den möjliggör en systematisk och textnära analys av hur journalistiska texter strukturerar verkligheten genom språkliga, narrativa och retoriska val. I relation till alternativa medier som erhåller statligt mediastöd ger modellen analytiska verktyg för att identifiera hur propagandistiska budskap kan integreras i till synes konventionella nyhetsformer. Genom att tillämpa Pan och Kosickis ramverk kan studien därmed synliggöra hur värdeladdade tolkningar,

konfliktskapande dramaturgi och ideologiska positioneringar inte nödvändigtvis uttrycks explicit, utan byggs in i textens struktur på ett sätt som utmanar gränsen mellan journalistik och opinion.

4.5 Sammanfattning

Den tidigare forskningen som återfunnits motiverar studien utifrån flera perspektiv: De två första studierna av Holt (2018), och Figenschou och Ihlebæk (2018) handlar om alternativa medier och deras igenkännbara element. Dessa element blir hjälpbara för oss vid undersökandet av alternativa mediers artiklar. Vad har de för journalistiska grepp? Det är också viktigt att poängtera att alla alternativa medier inte är likadana, och motiven bakom deras existens skiljer sig åt. Enligt Holt (2018), kan vissa alternativa medier ha ett antidemokratiskt syfte, medan andra medier är polariserande utan kännedom. I Figenschou och Ihlebæk (2018) förklarar de hur de alternativa medierna motiverar sin existens, som även de kan skilja sig från medie till medie. Leroch och Wellbrock (2011) är relevanta för studien eftersom de analyserar statligt mediastöd som ett institutionellt verktyg för att påverka journalistisk kvalitet. Studien bidrar därmed med en teoretisk och empirisk grund för att förstå mediastödets funktion och legitimering, vilket är centralt för att besvara studiens forskningsfrågor. Pan och Kosicki (1993) ger oss förståelse för propaganda-aspekten av uppsatsen. Även om framing inte går att likställa med propaganda, kan framing vara ett verktyg för att sprida propagandan, vilket går att förstå utifrån uppsatsens teori om framing.

Vid en samlad betraktelse framträder ett forskningsfält där fokus i huvudsak ligger på antingen alternativa mediers ideologiska funktionssätt eller på frågor om journalistisk kvalitet och legitimitet, men få studier knyter explicit samman dessa två dimensioner. Holt (2018) och Figenschou och Ihlebæk (2018) domineras av ett kritiskt perspektiv, där alternativa medier analyseras som systemutmanande aktörer i relation till etablerad journalistik. Dessa studier synliggör hur alternativa medier arbetar med självpositionering, legitimering och konfliktskapande narrativ, men berör i begränsad utsträckning hur detta konkret relaterar till statliga regulatoriska strukturer.

Leroch och Wellbrock (2011) intar istället ett normativt/institutionellt perspektiv där journalistisk kvalitet kopplas till demokratiska ideal och statlig intervention. Deras fokus ligger istället på traditionell press och ekonomiska strukturer, snarare än på alternativa medier som ideologiska aktörer. Detta innebär att deras resonemang lämnar en lucka när det gäller hur aktörer som positionerar sig i opposition till traditionella medier/mainstreammedia samtidigt förväntas efterleva de normer som mediastödet bygger på. Här uppstår en spänning mellan alternativa mediers självbild som motmakt och statens försök att reglera journalistisk kvalitet genom ekonomiska incitament.

Pan och Kosicki (1993) skiljer sig från övriga studier genom sitt metodologiska fokus, där intresset inte riktas mot specifika aktörer utan mot hur journalistiska texter som sådana

strukturerar verkligheten. Deras modell saknar ett explicit normativt ställningstagande till huruvida vissa typer av gestaltning är problematiska, men erbjuder samtidigt ett analytisk verktyg för att synliggöra hur ideologiska och värdeladdade budskap kan inbäddas i journalistisk form. I relation till Holt (2018) och Figenschou och Ihlebæk (2018) möjliggör Pan och Kosicki (1993) därmed en konkret operationalisering av de grepp och strategier som dessa studier beskriver på en mer övergripande nivå.

Sammantaget präglas tidigare forskning av en relativ uppdelning mellan strukturella analyser av mediastystemet och textnära analyser av journalistiskt innehåll. Det saknas studier som kombinerar dessa perspektiv genom att samtidigt beakta alternativa mediers systemkritiska position, deras narrativa och retoriska konstruktioner samt den ramen som statligt mediastöd utgör. Detta innebär att frågor om hur statliga subventioner potentiellt legitimerar eller normaliserar aktörer med tydligt propagandistiska inslag ännu inte har forskats om i tillräckligt hög grad.

Vår studie placerar sig därför i skärningspunkten mellan dessa tre forskningsstråk; Genom att integrera dessa perspektiv skapas möjlighet att inte enbart beskriva alternativa medier och deras journalistiska uttryck, utan också utforska relationen mellan dessa och statliga demokratiideal/journalistiska normer. Det gör att studien inte enbart reproducerar tidigare kunskap, utan även skapar möjlighet för alternativa medier, propaganda statligt mediastöd att förstås som ömsesidigt sammanhängande fenomen snarare än isolerade forskningsområden.

Liksom ovan konstaterat har alternativa medier idag ett allt starkare fotfäste i samhället. Studien ämnar att undersöka på vilket sätt de alternativa medier som tilldelats statliga mediastöd sprider propagandistiskt innehåll. Det finns en forskningslucka här - inte på alternativa medier generellt utan specifikt på de alternativa medier som har fått mediastöd. Vår forskning kan därav bidra till ett bredare underlag och större förståelse för hur alternativa medier opererar.

5 Metod och material

Syftet med detta kapitel är att beskriva hur studien har genomförts och vilket material som legat till grund för analysen. För att undersöka hur alternativa medier med statligt mediastöd gestaltar sina nyhetsartiklar används en kvalitativ innehållsanalys. Denna metod möjliggör en djupare förståelse för textens betydelse, representation och de ideologiska eller propagandistiska element som kan förekomma. Kapitlet redogör först för metodval och teoretiska utgångspunkter, därefter presenteras urvalet av medier och artiklar, och slutligen beskrivs hur det teoretiska ramverket operationaliseras i analysen. Genom detta upplägg skapas en tydlig koppling mellan syfte, teori och empiri, vilket är centralt för att kunna besvara studiens forskningsfrågor på ett systematiskt sätt.

5.1 Kvalitativ innehållsanalys

Studien ämnar undersöka hur alternativa medier som tilldelats statligt mediastöd gestaltar sina nyhetsartiklar. För att kunna besvara syfte och frågeställningar har en kvalitativ innehållsanalys valts. Studien är icke-positivistisk och genomförs med deduktiv ansats. Kvalitativa undersökningar är användbara i förståelsen av samhälleliga fenomen, vilket är till studiens fördel. En innehållsanalys innebär att undersöka texter i syfte att se hur materialet bidrar till och reflekterar betydelse och representation. Bryman (2022, s. 249) beskriver att media spelar en stor roll i konstruktionen av människors verklighet, och att en innehållsanalys därför är en relevant metod att använda vid en sådan typ av undersökning.

I kvalitativa analyser med deduktiv ansats är kärnan att bygga vidare på teorier (Ekström & Larsson, 2019, s. 122) - i vårt fall gestaltningsteorin, Lins (2018) teori om digital propaganda samt ett urval av tidigare forskning. Vi utgår ifrån ansatsen att propagandistiska element går att identifiera hos valda medier. Därefter väljs texter ut, för att sedan analyseras. Utifrån det teoretiska underlaget kan tesen appliceras på valda mediers texter, och därefter förklaras.

5.2 Urval

Till studien har tre medier valts ut: Nya Tider, Proletären och Dagen. Samtliga uppfyller Holts (2018) kriterier för alternativa medier. Motiveringen till att urvalet utgår från dessa tidningar är för att de representerar olika ideologiska perspektiv; Nya tider är en ideologisk höger tidning, och Proletären är en ideologisk vänstertidning. Dagen är en kristen tidning och är inte nödvändigtvis anknuten till en politisk ideologi. Dessa tidningar tillsammans redogör för en bred variation av alternativa medier, vilket i sin tur ger oss en bredare förståelse för vilka journalistiska grepp de alternativa medierna har, oavsett ideologisk utgångspunkt.

Var och en av författarna har systematiskt sökt efter artiklar på respektive tidnings webbplats genom att navigera i nyhetsarkiven och relevanta ämneskategorier samt använda webbplatsernas interna sökfunktioner. Urvalet har styrts av studiens teoretiska utgångspunkter, där artiklar som uppvisade tydliga drag av gestaltning, värdeladdat språk eller polariserande narrativ identifierades och inkluderades i materialet. Tidningarna som analyserats är Nya Tider, Proletären och Dagen. Totalt blir det 15 artiklar från varje tidning, med publicering år 2025. Anledningen till att vi begränsar oss till år 2025 är att vi vill undersöka huruvida propagandistiska element går att finna sig på de artiklarna som publicerades samma år som tidningen fick mediastöd. Totalt blir det 45 artiklar som undersöks, där var och en av oss ska analysera 15 artiklar var. Anledningen till att vi begränsade oss till just 15 artiklar var för att få en varierad bild av propagandistiska element från de olika tidningarna, samt att det är ett lagom antal för varje individ att analysera. Artiklarna har inte valts slumpmässigt, utan identifierats utifrån deras analytiska potential i relation till studiens teoretiska begrepp. Det innebär att artiklar som uppvisar tydliga drag av

gestaltning, värdeladdat språk, polariserande narrativ, affektiv mobilisering eller anspråk på att representera ”verkligheten”, ”folket” eller ett förment förbisett perspektiv har prioriterats. På så sätt har urvalet formats i dialog mellan empiri och teori, vilket är centralt inom teoretiskt urval.

5.2.1 Nya tider

Nya Tider är en svensk tidning som lanserades år 2012 som ett alternativ till etablerade medier och beskriver sig själv som en publikation som granskar makthavare och tar upp frågor som enligt dem får för lite utrymme i traditionell press. Grundare och ansvarig utgivare samt chefredaktör är Vávra Suk. Tidningen utkommer med nätutgåva två gånger i veckan och fysiskt magasin varannan vecka. Tidningen mottog 3 644 000 kr i övergångsstöd för 2025 (Mediamyndigheten, 2025) och har gjort sig känd genom att lyfta fram samhällsfrågor kopplade till invandring, kriminalitet och kultur, ofta ur ett perspektiv som skiljer sig från den breda mediesfären. Samtidigt har den blivit ett återkommande ämne för debatt och kritik. Diskussionen om tidningen handlar ofta om gränsdragningen mellan yttrandefrihet, mediemångfald och risken för spridning av ideologiskt innehåll som bedöms som extremistiskt (SvD, Ögren, 2019). Nya Tider fortsätter dock att ha en läsekrets som ser tidningen som ett alternativ till vad de uppfattar som ett alltför enhetligt eller vinklat medielandskap. På tidningens hemsida går att läsa:

“Tidningen ges ut av förlaget AlternaMedia och är inte knuten till någon organisation eller något parti. Den riktar sig till alla som vill få en nyanserad bild av nyhetsflödet, som vill veta vad den gamla tidens medier utelämnat och som inte nöjer sig med den friserade och tillrättalagda bilden i etablissemangspressen.”

5.2.2 Proletären

Proletären är en veckotidning tillika partiorgan utgiven av Kommunistiska partiet. Tidningen grundades 1970, och betecknar sin ledarsida som kommunistisk. Tidningen består av nyheter, ledarsidor, kultur och sport, ofta associerade med den politiska beteckningen, oavsett ämne. Ansvarig utgivare är August Eliasson. På tidningens hemsida erhålls följande beskrivning:

“Till skillnad från andra tidningar är vi ärliga med att vi inte är objektiva eller neutrala. Vi tar tydligt ställning. För välfärd, fred och socialism, mot högerpolitik och imperialism. Vi skildrar verkligheten och vi vill ge röst åt dem som sällan får höras i andra medier. Du kan lita på det vi skriver i Proletären. Vi värderar saklighet, öppenhet och källkritik högt, och är anslutna till det medieetiska systemet.”

Enligt egen utsago består majoriteten av redaktionen av "arbetare", snarare än journalister. På hemsidan står även skrivet att tidningen inte får något mediastöd (Proletären, 2025). Proletären erhöll alltså 2 037 333 kr i statligt övergångsstöd för år 2025 (Mediemyndigheten, 2025). 2024 hade tidningen en upplaga på 3 300 nummer (Kantar).

5.2.3 Dagen

Tidningen grundades 1945 av Lewi Pethrus och sedan 2010 ägs det av medieföretaget Mentor Medier. Dagen är Sveriges största kristna dagstidning, vars främsta uppgift är att bevaka nyheter i skärningspunkten mellan tro och samhälle. Tidningen är "rikstäckande" och därav inte lokalt anknuten. Tidningen bevakar även internationell kristenhet. På deras hemsida beskriver tidningen att de kämpar mot utsatthet och främlingskap nationellt och internationellt, och att de värnar om familjen som en viktig del i samhällsbygget. På deras ledarsida skriver de att de är politiskt obundna, men beskriver senare att de på ledarsidan och andra ideologiska sammanhang står för en klassisk kristen tro, så som den är formulerad i den nicaenska trosbekännelsen. De beskriver vidare en vision genomsyrd av kristna värderingar, kristen tro, med ett kristet engagemang gällande samhälle såväl som individer. Tidningen Dagen fick allmänt redaktionsstöd på 3 064 001 kr och ett övergångsstöd på 9 897 466 kr. Detta blir totalt en summa på 12 961 467 kr år 2025 (Mediemyndigheten, 2025).

5.3 Operationalisering

För att kunna besvara frågeställningarna har studiens teoretiska utgångspunkter brutits ner till ett analyschema, bestående av frågor att besvara vid inläsning av artiklarna. Analyschemat ger en praktisk möjlighet att kombinera den verklighetsskildring som gestaltningsteorin rör med hur propaganda visar sig i den digitaliserade samtiden. Nedan följer en förklaring av hur det teoretiska underlaget operationaliseras för att kunna besvara frågeställningarna. Analyschemat går att se i sin helhet, se bilaga 1.

-Vilket är textens huvudsakliga tema och hur porträtteras det?

Utifrån Entman (1993) ges förståelse för hur medier kan formulera en vinklad verklighet genom sina skildringar. Genom att undersöka texternas värderande element, emfas på teman och narrativ går det att undersöka hur verkligheten skildras hos valda medier

-På vilket sätt återfinns värderande tolkningar i texten? Nyckelord?.

Pan och Kosickis (1993) ramverk har använts som en konkret operationalisering av gestaltningsteorin i analysen. De syntaktiska strukturerna har tillämpats för att analysera rubriker, ingresser och artikelns övergripande uppbyggnad. Scriptstrukturerna har använts för att identifiera hur händelser organiseras narrativt genom aktörer, konflikter och orsak-verkan-relationer. De tematiska strukturerna har möjliggjort analys av hur argument,

kontext och tolkningar byggs upp i texten, medan de retoriska strukturerna har använts för att identifiera värdeladdade ord, metaforer och andra stilistiska grepp som bidrar till textens ideologiska laddning.

-Går det att identifiera kritik mot traditionell media i texten? Hur?

Figenschou & Ihlebæk (2018) redogör för hur alternativa medier positionerar sig i relation till traditionell journalistik. Resultatet identifierar flera konkreta frågor som används i konstruktionen av analys-schemat: Vilka anspråk gör alternativa medier på att bedriva "adekvat" journalistik? Hur beskrivs mainstreammedier?

-På vilket sätt gör avsändaren anspråk på att representera "folket", vanliga medborgare eller "verkligheten"?

Lin's (2024) teori om digital propaganda bidrar med en förståelse för hur propaganda i en digital kontext inte nödvändigtvis tar sig uttryck genom explicit ideologisk argumentation, utan genom mer subtila mekanismer som samverkar med plattformarnas logik och publikens affektiva respons. Lins poäng är att digital propaganda ofta opererar genom form, spridningsstruktur och narrativa mönster snarare än genom tydliga propagandautrop, vilket gör det särskilt relevant att undersöka sådana element i alternativa mediers journalistiska uttryck.

Analys-schemat är därför inte enbart orienterat mot ideologiskt innehåll, utan också mot sådant som Lin beskriver som centralt för digital propaganda: hur texter bidrar till polarisering, hur de etablerar ett "vi" och ett "dem", hur de mobiliserar känslor samt hur de positionerar läsaren i relation till det som skildras. Frågor som rör underliggande narrativ, emotionell laddning och implicita värderingar kan därmed förstås som operationaliseringar av Lins socio-psykologiska dimension, där affekt och känslostyrd spridningslogik är central.

5.3.1 Tillämpning

Analys-schemat har tillämpats systematiskt på samtliga artiklar i materialet. Varje artikel har först lästs i sin helhet för att skapa en övergripande förståelse av innehåll och kontext. Därefter har artiklarna analyserats med hjälp av analys-schemat, där varje fråga besvarats skriftligt för respektive text.

Analysen har genomförts individuellt av författarna men utifrån ett gemensamt analys-schema, vilket bidrog till en enhetlig och jämförbar analys. I arbetet har särskild uppmärksamhet ägnats åt rubriker, ingresser, återkommande formuleringar samt hur aktörer, problem och ansvar framställs. Analysen utgår från Entmans (1993) gestaltningsteori, där rubriker, ingresser, återkommande formuleringar samt hur aktörer, problem och ansvar framställs utgör centrala analytiska kategorier. Pan och Kosickis (1993) modell används för

att operationalisera textens språkliga och retoriska dimensioner, med särskilt fokus på värdeladdat språk, narrativa strukturer och ideologiska markörer. Därutöver integreras tidigare forskning om alternativa medier, framför allt Figenschou och Ihlebæk (2018), för att analysera hur alternativa medier positionerar sig i relation till etablerade journalistiska aktörer genom mediekritik och auktoritetsanspråk. Slutligen tillämpas Lin (2024) som analytiskt ramverk för att identifiera propagandistiska drag, såsom affektiva uttryck, polarisering och läsarpositionering.

5.4 Metodens begränsningar

Valet av kvalitativ innehållsanalys medför flera metodologiska begränsningar som är viktiga att synliggöra; En central begränsning är att metoden i första hand möjliggör tolkning av *hur* texter är konstruerade och vilka betydelser de producerar, snarare än att förklara *varför* vissa uttryck eller kommunikationsmönster förekommer. Det innebär att studien inte kan uttala sig om aktörers intentioner, bakomliggande motiv eller de strukturella orsaker som ligger till grund för de framställningar som analyseras (Bryman, 2022, s. 453).

Vidare innebär den kvalitativa ansatsen att analysen är beroende av forskarnas tolkning, vilket kan påverkas av deras tidigare förståelse. Objektivitet kan därmed inte uppnås i strikt mening, utan bör förstås som ett ideal snarare än ett tillstånd. Tolkningen av materialet sker inom ramen för det teoretiska perspektivet, vilket innebär att alternativa tolkningar alltid är möjliga (Ekström & Johansson, 2019, s. 18).

En ytterligare begränsning rör generaliserbarheten. Kvalitativa innehållsanalyser strävar inte efter statistisk generalisering, utan resultaten är i stället knutna till det specifika material som undersöks. Studien kan därför inte göra anspråk på att representera alla alternativa medier eller alla former av potentiell propaganda, men kan bidra till en analytisk förståelse som är överförbar till liknande kontexter (Bryman, 2022, s. 453).

Slutligen bör det betonas att studien, genom att enbart analysera texter, inte kan fånga publikens faktiska tolkningar eller hur materialet upplevs av mottagare. Den säger därmed något om textens möjliga betydelsebärande strukturer, men inte om dess faktiska genomslag eller påverkan. Detta ligger i linje med tidigare metodkritik som menar att innehållsanalyser bör vara försiktiga med att dra slutsatser om orsakssamband eller effekter utifrån texter enbart (Bryman, 2022, s. 454).

Innehållsanalyser kan också genomföras kvantitativt. Metoden går ut på att räkna frekvenser och förekomst av specifika variabler, exempelvis ord eller bilder, genom redan formulerade kategorier. Resultatet hade presenterats i statistik och tabeller, och gett tydliga svar. Genom att använda en kvantitativ innehållsanalys söker man förståelse i det manifesta innehållet, istället för att studera en texts underliggande meningar (Bryman, 2022, s. 254). Om studien

istället hade genomförts med en kvantitativ innehållsanalys hade propagandistiska element hos alternativa medier kunnat mätas. Det teoretiska underlaget gör gällande att propaganda inte alltid framgår i klartext, utan istället kan antydast mer eller mindre explicit.

Vår studie utgår från att propagandistiska element är subtila och att kvalitativa metoder därför är bättre lämpade för att förstå dem än kvantitativa innehållsanalyser, som främst tillämpas på manifest innehåll.

5.4.1 Replikbarhet

I kvalitativa studier handlar reliabilitet främst om tillförlitlighet snarare än exakthet. För att stärka denna har analysen genomförts konsekvent, med samma analytiska modell tillämpad på samtliga texter. Genom noggrann dokumentation av tillvägagångssättet möjliggörs en rimlig grad av reproducerbarhet i analysprocessen.

5.4.2 Validitet

Studiens validitet bedöms utifrån hur väl den kvalitativa innehållsanalysen fångar det som avses att undersökas, det vill säga propagandistiska element och gestaltning i alternativa mediers texter. Genom att koppla analysen till etablerade teorier om propaganda och framing stärks studiens begreppsliga validitet, då tolkningarna vilar på tydligt definierade analytiska ramar.

5.4.3 Objektivitet

Enligt Bryman innebär metodvalet att objektivitet inte är en absolut eller fullständigt möjlig position, utan snarare ett forskningsideal som kontinuerligt måste förhålla sig till tolkningens och analysens subjektiva ramverk/dimensioner. I denna studie hanteras frågan om objektivitet genom metodologisk transparens och systematik. För att minska risken för att individuella tolkningar skulle få ett oproportionerligt genomslag har analysen genomförts i nära dialog mellan författarna. Tolkningar av materialet har kontinuerligt diskuterats och prövats gemensamt, vilket inneburit att analytiska beslut har förhandlats fram snarare än baserats på individuella bedömningar. Genom denna kollektiva tolkningsprocess har studiens analys stärkts i termer av intern tillförlitlighet, då identifierade mönster och tolkningar har behövt vara gemensamt förankrade för att inkluderas i resultatet.

5.4.4 Diskussion om etiska överväganden

Studien baseras på redan publicerat journalistiskt material och innefattar inga intervjuer eller personuppgifter, vilket innebär att risken för direkt skada på enskilda individer är begränsad.

Samtidigt kräver analysen varsamhet i hur texter och medier framställs, särskilt då studien granskar potentiellt propagandistiskt innehåll. Fokus ligger på textanalys snarare än värderande omdömen om enskilda aktörer. Citathantering och tolkningar genomförs med noggrannhet för att inte misstolka eller rycka innehåll ur sitt sammanhang.

6. Resultat och analys

I denna studie presenteras resultat och analys integrerat. Detta är i linje med kvalitativ innehållsanalys, där empirin inte betraktas som fristående från tolkningen, utan där analytiska resonemang utvecklas i direkt anslutning till de empiriska exemplen.

Utgångspunkten är de identifierade propagandistiska elementen i de analyserade artiklarna och hur dessa kan förstås i ljuset av alternativa mediers position i det svenska medielandskapet. Diskussionen syftar till att förklara hur journalistiska uttryck, ideologiska budskap och professionella ideal samverkar i praktiken.

Resultaten visar att propagandistiska inslag kan förekomma även inom texter som i form och struktur följer etablerade journalistiska konventioner. Detta aktualiserar frågor om gränsdragningen mellan journalistik, opinion och propaganda, särskilt när medierna i fråga erhåller statligt stöd som förutsätter kvalitativ och professionell journalistik. I diskussionen sätts därför resultaten i relation till teorier om gestaltning och digital propaganda, samt till forskning om alternativa mediers anti-systemiska tendenser och journalistisk legitimitet.

Kapitlet är tematiskt disponerat utifrån de huvudsakliga mönster som framträtt i analysen. Inledningsvis diskuteras förekomsten av mediekritik och dess funktion i artiklarna, följt av en analys av hur underliggande narrativ bidrar till polarisering och ett ”vi-och-dem”-tänkande. Därefter behandlas hur klassiska journalistiska processer och ideal samexisterar med propagandistiska grepp, samt hur ideologiska budskap kommer till uttryck på mer eller mindre explicita sätt. Genom denna struktur möjliggörs en fördjupad förståelse av hur propagandistiska element kan integreras i journalistiskt innehåll utan att nödvändigtvis bryta mot formella normer för nyhetsproduktion.

6.1 Mediekritik

“Rockström är medförfattare till rapporten. SVT var likt andra etablissemangsmedier snabba med att föra ut propagandan utan kritiska motfrågor trots att det går rakt emot etablerad svensk forskning i ämnet.”

“Klimatalarmisternas nya mål: Få svenskarna att sluta äta kött” (Nya tider, 21/11-2025)

Ett genomgående resultat i materialet är att kritik mot etablerade medier intar en central och återkommande position i flera av de analyserade artiklarna. Mediekritiken fungerar inte enbart som en reaktion på enskilda publiceringar eller journalistiska misstag, utan framträder snarare som en strukturerande diskursiv praktik genom vilken alternativa medier positionerar sig själva i relation till det bredare medielandskapet. I detta sammanhang konstrueras traditionella medier ofta som ideologiskt drivna, maktlojalistiska och delaktiga i ett systematiskt vilseledande av allmänheten.

I flera artiklar från Nya Tider beskrivs etablerade medier såsom SVT, Dagens Nyheter och Expressen som ”systemmedia” eller delar av ett politiskt och kulturellt etablissemang. Dessa benämningar används konsekvent och fungerar som värdeladdade kategoriseringar snarare än neutrala beskrivningar. Genom detta språkbruk skapas en distinktion mellan å ena sidan de etablerade medierna, vilka tillskrivs rollen som propagandister, och å andra sidan det egna mediet, som implicit eller explicit framställs som sanningssökande och systemkritiskt.

I en artikel från Nya Tider om klimatrapporeringen där Johan Rockström omnämns som medförfattare riktas kritik mot hur SVT och andra etablerade medier påstås ha förmedlat rapportens slutsatser utan kritiska motfrågor. Rapporteringen beskrivs som propaganda, trots att inga konkreta exempel på journalistiska brister redovisas i texten. Kritiken baseras istället på ett generellt antagande om att etablerade medier systematiskt för vidare vissa narrativ i linje med politiska och ideologiska intressen. Resultatet visar därmed att anklagelser om propaganda ofta framförs utan empirisk beläggning, men ändå presenteras som självklarheter.

Liknande mönster återfinns i artiklar från Nya Tider där traditionella medier anklagas för att spä på russofobi eller krigshets. I dessa fall används ett språk som antyder att medierna medvetet förstärker hotbilder och förenklar komplexa geopolitiska skeenden. Genom formuleringar som ”man borde häpna, men det går inte” (*“Ett påhittat hybridkrig”* - Proletären 5/11-2025) signalerar skribenten att publiken redan bör vara medveten om mediernas påstådda manipulation. Mediekritiken fungerar här som ett sätt att etablera ett

gemensamt tolkningsramverk mellan skribent och läsare, där misstron mot etablerade medier tas för given.

Även i Proletären förekommer omfattande kritik mot mainstreammedia, om än med delvis annorlunda ideologisk förankring. I artikeln ”Påhittat hybridkrig” kritiseras Dagens Nyheter för att sprida felaktig eller ofullständig information om säkerhetspolitiska händelser. Här beskrivs etablerade medier som krigshetsande och ansvariga för att skapa en falsk verklighetsbild. Samtidigt framställs Proletären som ett medium som avslöjar dessa lögnar och erbjuder en alternativ, mer sanningsenlig berättelse.

Ett centralt resultat är att denna typ av mediekritik ofta kombineras med en självtillskrivning av epistemisk auktoritet. Skribenter hänvisar till egen kunskap, egna tolkningar eller alternativa källor som påstås vara mer tillförlitliga än etablerad journalistik. I vissa fall används personliga erfarenheter eller studier i exempelvis kriminologi som grund för långtgående samhällsanalyser. Dessa hänvisningar fungerar som legitimerande strategier, trots att de sällan verifieras eller problematiseras.

Intressant nog riktas mediekritiken inte enbart utåt mot traditionella medier, utan även mot aktörer som i andra sammanhang betraktas som alternativa. I artiklar från Nya Tider kritiseras exempelvis Kvartal för att använda samma ”politiskt korrupta metodik” som etablerade medier. Kvartal beskrivs därmed som en del av samma system, trots sin självbild som oberoende alternativ. Detta indikerar att gränsen mellan alternativ och etablerad media är flytande och definieras utifrån ideologisk position snarare än organisatorisk form.

I Dagen återfanns mediekritiken i mycket mindre skala. I artikeln om israeliska bosättare, (*”Israeliska bosättare: Vi är bland de fredligaste i världen”*- Dagen 2/12-2025) lät man israeler komma till tals som hävdade att media försöker svartmåla dem genom sina rubriker. Detta påstående varken konkretiserades eller ifrågasattes av Dagen, vilket gör det till kritik mot traditionella medier för att inte rapportera objektivt eller sanningsenligt.

Ett återkommande drag i mediekritiken är frånvaron av konkretisering. Anklagelser om propaganda, vinkling eller åsiktsstyrning framförs ofta utan att specifika journalistiska val analyseras i detalj. I stället används generaliserande formuleringar som tillskriver hela mediasystem intentioner och strategier. Resultatet visar därmed att mediekritiken i materialet i hög grad är normativ och ideologiskt färgad, snarare än empiriskt underbyggd.

Sammantaget visar analysen att mediekritik fungerar som en central legitimerande praktik i de analyserade alternativa medierna. Genom att konsekvent ifrågasätta etablerade mediers trovärdighet skapas utrymme för det egna mediet att framträda som ett nödvändigt korrektiv. Denna kritik är dock sällan nyanserad eller självkritisk, utan bygger på en binär förståelse av medier som antingen sanningsökande eller propagandistiska.

6.1.1 Mediekritikens funktion

Utöver att fungera som generell kritik mot etablerade medier fyller mediekritiken i materialet även en tydlig funktion som självpositionering. Resultaten visar att genom att konsekvent beskriva andra medier som propagandistiska, okritiska eller ideologiskt styrda skapas samtidigt en implicit kontrast där det egna mediet framstår som mer oberoende, sanningssökande och modigt. Denna positionering sker ofta utan att det egna journalistiska arbetet explicit granskas eller problematiseras.

I flera artiklar framstår mediekritiken som en förutsättning för textens fortsatta argumentation. Genom att redan i inledande formuleringar slå fast att etablerade medier inte går att lita på, etableras ett tolkningsramverk där läsaren uppmanas att omvärdera tidigare information. Detta bidrar till att skapa ett epistemiskt vakuum där alternativa medier kan framträda som primära kunskapsförmedlare.

Resultaten indikerar även att mediekritiken ofta är kollektiverande. Kritik riktas inte mot enskilda journalister eller publiceringar, utan mot ”media” som en homogen aktör. Detta gör det möjligt att tillskriva hela mediasystemet gemensamma intentioner, såsom att skydda makthavare, tysta obekväma sanningar eller manipulera opinionen. Samtidigt osynliggörs interna skillnader mellan olika redaktioner, genrer och journalistiska traditioner.

En annan återkommande aspekt är att mediekritiken ofta kombineras med moraliska omdömen. Etablerade medier beskrivs inte bara som felaktiga, utan som ohederliga, korrupta eller fega. Detta förstärker delegitimeringen och bidrar till en moralisk polarisering där vissa medier framstår som etiskt förkastliga, medan andra implicit framstår som moraliskt överlägsna.

6.2 Polariserande narrativ

“För möjligheten att nå ett annat samhälle och en framtid vi faktiskt kan längta till löser sig inte av sig självt. Motståndarna är starka och deras förmåga att bryta sönder oss som vill något annat är både omfattande och kreativ. Motståndarna är en krigshetsande borgerlighet och rovdjurshungrig maktelit.”

“Vi kommer att vinna!” (Proletären, 19/11-2025)

Utöver den omfattande mediekritiken identifieras ett genomgående narrativ som bygger på tydliga motsättningar mellan olika samhällsgrupper. Detta narrativ kan sammanfattas som ett ”vi mot dem”-tänkande, där komplexa sociala och politiska frågor reduceras till konflikter mellan tydligt avgränsade kollektiva aktörer. Resultaten visar att detta narrativ återkommer i samtliga undersökta publikationer, om än med varierande innehåll och ideologisk inramning.

I Nya Tider konstrueras ”vi” ofta som svenskar, nationalisterna eller människor som påstås vara utsatta för brottslighet, politiska beslut eller medial förvrängning. ”De” framställs i sin tur som invandrare, muslimer, forskare, journalister eller politiska eliter. Detta motsatsförhållande förstärks genom återkommande påståenden om att vissa grupper systematiskt skyddas eller ursäktas av etablerade medier, medan andra granskas hårdare eller demoniseras.

I artiklar som behandlar kriminalitet och migration framträder detta särskilt tydligt. Skribenter hänvisar till egen kunskap eller till ospecificerad kriminologisk forskning för att hävda att invandring är den huvudsakliga orsaken till kriminalitet. Samtidigt påstås forskare och medier vara medvetna om detta samband men ovilliga att erkänna det offentligt. Resultatet blir en berättelse där ”vi” besitter sanningen men förnekas rätten att få den erkänd, medan ”de” kontrollerar offentligheten.

Islam framställs i flera artiklar som ett särskilt hot mot västerländska samhällen. I en av artiklarna från Nya Tider skrivs det om Slovakiens lag där islam inte längre är en erkänd religion, (*”Här är det enda moskéfria landet i Europa”*-Nya Tider 15/11-2025) Denna frånvaro av moskéer beskrivs som ett positivt exempel, medan Västeuropas utveckling framställs som ett misslyckande. Muslimer porträtteras som en homogen grupp vars religiösa närvaro beskrivs som expansiv och samhällsomvandlande. Dessa beskrivningar sker utan att muslimska perspektiv inkluderas, vilket förstärker bilden av en extern och hotfull ”andra”.

I Proletären återfinns ett liknande polariserande narrativ, men med en annan ideologisk struktur. Här konstrueras arbetarklassen som ett kollektivt ”vi”, medan motståndarna består av en ospecificerad men mäktig elit. Denna elit beskrivs som krigshetsande, rovdjurshungrig och imperialistisk, ofta kopplad till USA, EU eller kapitalistiska intressen. Även här saknas ofta konkreta aktörer, vilket gör fiendebilden abstrakt men samtidigt allomfattande.

Det polariserande narrativet förstärks ytterligare genom uppmaningar till mobilisering och kamp. I flera artiklar uppmanas läsare att delta i demonstrationer eller manifestationer, där samhällseliter framställs som gemensamma fiender. Genom detta kopplas journalistiskt innehåll samman med politisk aktivism, vilket suddar ut gränsen mellan rapportering och opinionsbildning.

Även i Dagens material om Israel och Palestina identifieras ett ”vi mot dem”-narrativ, där israeliska bosättare ges tolkningsföreträde medan palestinska röster saknas. Bosättarna framställs som fredliga och utsatta, medan palestinier beskrivs genom andrahandsutsagor som våldsamma eller manipulativa. Detta bidrar till en ensidig konfliktframställning där moraliska positioner tydligt fördelas.

Sammantaget visar resultaten att ”vi mot dem”-narrativet fungerar som ett centralt organiserande element i materialet. Genom att konstruera tydliga kollektiva identiteter och fiendebilder förenklas komplexa samhällsfrågor och laddas emotionellt. Detta bidrar till

polarisering och förstärker känslan av konflikt, samtidigt som alternativa perspektiv marginaliseras eller osynliggörs.

6.2.1 Användandet av kollektiva identiteter och dess funktion

“Vänsterextremister samlade sig samtidigt för att attackera sorgetåget, men lyckades inte samla tillräckligt många för att våga sig på en konfrontation och ägnade sig istället åt att slå sönder delar av Rönninge centrum innan polisen kunde avhysa dem.”

“Salemarschen – från spontan sorgestund till Sveriges största nationalistiska manifestation” (Nya Tider, 9/11-2025)

Analysen visar att ”vi mot dem”-narrativet inte enbart handlar om att peka ut motståndare, utan också om att aktivt konstruera kollektiva identiteter. I materialet framträder ”vi” ofta som ett moraliskt och kunskapsmässigt överlägset kollektiv, medan ”de” tillskrivs negativa egenskaper såsom naivitet, illvilja eller maktmissbruk.

I Nya Tider formas det kollektiva ”vi” genom gemensamma erfarenheter av att vara marginaliserade, ignorerade eller angripna av media och politiska motståndare. Detta skapar en känsla av gemenskap byggd på motstånd och upplevd orättvisa. Resultatet visar att denna identitetskonstruktion förstärks genom personliga vittnesmål, historiska tillbakablickar och hänvisningar till ”förbjudna” sanningar.

I Proletären sker en liknande identitetskonstruktion, men med klass snarare än nation som organiserande princip. Arbetarklassen framställs som bärare av moralisk legitimitet, medan eliter och makthavare konstrueras som ansvariga för samhällsliga orättvisor. Även här fungerar berättelsen om ”vi” som ett mobiliserande verktyg, där läsaren uppmanas att identifiera sig med kollektivet

Hos Dagen tycktes denna typ av kollektiva identitet inte vara lika framstående som i Nya tider eller Proletären, varför emfas valts hos Nya Tider och Proletären. Detta till trots vilar Dagen på en kristen grund, som i hög grad präglar artiklarna vad gäller flera aspekter - ämnesval, rubriker och formuleringar. Hos Dagen återfinns i flera fall moraliserande aspekter i artiklar handlade om exempelvis skilsmässa och konflikten i Gaza. Till följd av detta skapas även här en identitetskonstruktion, även om den inte lika tydligt framkommer som hos Nya Tider och Proletären.

6.3 Förhållningssätt till klassiska journalistiska processer och ideal

“Vänsterkandidaten Rixi Moncada från partiet Libre, som styrt landet sedan valet 2021, menar att röstsiffrorna manipulerats. Moncada skriver i ett uttalande att över en halv miljon röster på de två högerkandidaterna, mer än 25 procent av de totala rösterna, saknar så kallad biometrisk bekräftelse. Libre har även tagit del av 26 läckta ljudinspelningar som visar hur USA-stödda högergrupper försökt manipulera valet.”

“Valfusk i Honduras?” (Proletären, 2/12-2025)

Analysen visar att de undersökta artiklarna i varierande grad förhåller sig till etablerade journalistiska ideal såsom objektivitet, balans, saklighet och transparens. Resultaten indikerar att dessa ideal ofta åberopas implicit, exempelvis genom användning av nyhetsformat, rubriksättning och refererande språk, samtidigt som de i praktiken utmanas eller åsidosätts genom urval av källor, vinkling och narrativ struktur.

I flera artiklar framträder en tydlig obalans i representationen av olika perspektiv. Ett återkommande drag är att endast en sida i en konflikt eller samhällsfråga ges möjlighet att formulera problem, orsaker och lösningar. Motstående aktörer reduceras i vissa fall till anonyma eller negativt laddade kategorier, såsom ”myndigheterna”, ”eliten” eller ”företagen”, utan att dessa ges utrymme att bemöta kritik eller redogöra för sina motiv. Detta bidrar till att komplexa frågor förenklas till entydiga berättelser med tydligt utpekade ansvariga.

I Dagens artiklar återfanns denna obalans specifikt i rapporteringen om Israel och Palestina-konflikten, där endast israeliska röster fick ta plats och forma narrativet. Eftersom obalansen återfanns i större grad hos Nya Tider och Proletären väljer vi istället att belysa fler exempel från deras artiklar.

I Proletärens rapportering om Mark- och miljödomstolens beslut i Eskilstuna (*“Mark- och miljödomstolen kör över oroliga Eskilstunabor”* - Proletären 27/11-2025) framträder detta mönster tydligt; Artikeln är strukturerad kring lokalbefolkningens oro och motstånd, medan företagets och myndigheternas perspektiv återges genom värdeladdade beskrivningar snarare än genom direkta citat eller utförliga förklaringar. Företaget beskrivs som en ”giftfabrik” och kommunen som kall och hycklande, vilket signalerar en tydlig normativ hållning. Resultatet visar att journalistiska ideal om saklighet och balans här underordnas en narrativ logik som betonar konflikt och moralisk indignation.

Liknande brister i balans och objektivitet återfinns i artiklar om internationella händelser. I rapporteringen om presidentvalet i Honduras (*“Valfusk i Honduras?”* - Proletären 2/12-2025) skrivs nyheten i huvudsak ur perspektivet hos ett vänsterorienterat parti som påstår att valfusk har förekommit. Anklagelser om manipulation och amerikansk inblandning återges utan

kritisk granskning eller verifiering från oberoende källor. Samtidigt presenteras högerkandidaternas politiska positioner genom ett tydligt negativt raster, där deras relation till USA ges särskild tyngd. Resultatet indikerar att journalistiska ideal om källkritik och noggrannhet i detta fall åsidosätts till förmån för ideologisk koherens.

Hos Nya Tider återfanns återkommande drag av otydliga gränser mellan citat, referat och skribentens egna tolkningar. I artikeln om Carl Bildts uttalanden kring gängvåldet ("*Carl Bildt: Gängvåldet bara ett "randfenomen"*" - Nya tider 13/12-2025) framgår det exempelvis inte alltid vad som är direkta citat från Bildt, vad som är parafraseringar från andra medier och vad som är författarens egna formuleringar. Detta skapar en osäkerhet kring källornas ursprung och försvårar läsarens möjlighet att själv värdera informationen. Resultatet visar att denna sammanblandning riskerar att underminera textens transparens och trovärdighet.

Vidare identifieras en återkommande brist på kontextualisering. Komplexa begrepp och processer, såsom biometrisk röstverifiering eller juridiska prövningar, nämns utan närmare förklaring. Detta förutsätter en förförståelse hos läsaren och bidrar till att vissa påståenden framstår som självklara trots att de i praktiken är omstridda. I flera fall hade en mer utförlig bakgrund kunnat bidra till en mer nyanserad förståelse av händelserna.

Samtidigt visar resultaten att artiklarna ofta använder ett journalistiskt formspråk som signalerar nyhetsrapportering. Rubriker, ingresser och disposition följer i många fall etablerade konventioner för nyhetsjournalistik, vilket gick att återse hos samtliga av de alternativa medierna. Detta kan bidra till att textens normativitet och vinkling inte omedelbart uppfattas av läsaren. Detta indikerar att avvikelser från journalistiska ideal inte alltid sker öppet eller explicit, utan integreras i ett format som ger intryck av objektivitet.

Sammantaget visar resultaten att de analyserade medierna i stor utsträckning approprierar journalistiska former och ideal, samtidigt som dessa omtolkas eller åsidosätts i praktiken. Detta skapar texter som till sin form liknar traditionell nyhetsjournalistik, men vars innehåll präglas av selektivitet, normativitet och ideologisk inramning.

6.3.1 Selektiv professionalisering

Ett ytterligare resultat är att journalistiska ideal tillämpas selektivt. I materialet framträder ett mönster där vissa professionella normer, såsom användning av källor, citat och nyhetsformat, upprätthålls, medan andra, såsom balans och kritisk distans, åsidosätts.

Detta kan förstås som en form av selektiv professionalisering, där journalistiska verktyg används för att stärka textens trovärdighet, samtidigt som innehållet styrs av tydliga normativa utgångspunkter. Resultaten visar att detta är särskilt tydligt i texter som behandlar

politiskt laddade frågor, där journalistiska former används för att ge legitimitet åt ideologiska tolkningar.

Denna selektiva tillämpning bidrar till att gränsen mellan journalistik och opinionsbildning suddas ut, utan att detta alltid markeras för läsaren. I stället presenteras normativt färgade tolkningar som neutrala beskrivningar, vilket kan påverka hur innehållet uppfattas och tolkas.

6.4 Ideologiska budskap och deras integrering

“Naomi Kahn från Regavim, en av bosättarrörelsens lobbygrupper, förklarar att palestinierna står för våldet, att de bygger illegalt för att annektera området till en framtida palestinsk stat och att bosättarna är bland de mest fredsälskande människor som finns.
– Statistiken visar att de israeliska invånarna här är bland de fredligaste i världen, säger hon när Dagen och andra medier träffar henne i den religiösa bosättningen Peduel på en vindpinad kulle på Västbanken. För att motverka bosättarnas minst sagt dåliga rykte, både internationellt och i delar av den israeliska opinionen, går Regavim nu till pr-offensiv. Därför har de bjudit journalister till en medietur.
“Det här är ett bibliskt land””

“Israeliska bosättare: Vi är bland de ‘fredligaste i världen’ (Dagen 2/12-2025)

Ett fjärde centralt resultat är att ideologiska budskap genomsyrar materialet och kommer till uttryck både explicit och implicit. Dessa budskap förmedlas inte enbart genom öppna ställningstaganden, utan även genom subtila språkliga val, tematiska prioriteringar och narrativ struktur. Resultaten visar att ideologi ofta fungerar som en organiserande princip för hur händelser förstås och presenteras.

I Proletären framträder en tydlig vänsterideologisk utgångspunkt, där kapitalism, privatisering och marknadslogik konsekvent framställs som grundläggande samhällsproblem. Politiska aktörer som förespråkar vinster i välfärden beskrivs genomgående i negativa termer, och deras handlingar kopplas ofta till tidigare skandaler eller strukturella misslyckanden. I artikeln om Centerpartiets nya partiledare beskrivs exempelvis hennes politiska hållning genom värdeladdade formuleringar som signalerar moraliskt klandervärda positioner, snarare än genom en neutral redogörelse av politiska skillnader.

Ideologiska budskap framkommer även genom vilka aspekter av en fråga som ges utrymme. I rapporteringen om Hondurasvalet (*“Valfusk i Honduras?”* - Proletären 2/12-2025) fokuserar texten på vänsterkandidatens påståenden om valfusk och amerikansk inblandning, medan alternativa tolkningar eller ifrågasättanden uteblir. USA framställs genomgående som en destabiliserande aktör, medan relationer med Kuba och Kina ges en mer positiv innebörd.

Resultatet visar att internationella konflikter ofta ramas in genom ett antiimperialistiskt perspektiv som strukturerar både problemformulering och lösningsförslag.

I Nya Tider framträder istället nationalistiska och invandringskritiska ideologiska positioner. Samhällsutvecklingen tolkas ofta genom etnicitet, kultur och nationell tillhörighet, där migration och mångkulturalism framställs som grundläggande hot mot social sammanhållning. Ideologiska ståndpunkter presenteras ofta som självklarheter eller fakta, snarare än som politiska tolkningar, vilket bidrar till att naturalisera vissa perspektiv.

I artiklar från Nya Tider om islam framställs religionen som en homogen och expansiv kraft, där muslimska praktiker beskrivs som inkompatibla med västerländska värderingar. Genom att lyfta fram exempel på moskéfria länder och beskriva islamisering som ett samhällshot integreras ideologiska budskap i nyhetsliknande texter. Resultatet visar att ideologin här inte kommuniceras genom öppna politiska argument, utan genom selektiv rapportering och värdeladdade beskrivningar.

Även i Dagens rapportering om Israel och Palestina identifieras tydliga ideologiska mönster. Genom att ge israeliska bosättare tolkningsföreträde och beskriva dem som fredliga, samtidigt som palestinska perspektiv uteblir, skapas en asymmetrisk konfliktbild. Ideologiska ställningstaganden integreras här i nyhetsformatet genom urval av källor och citat, snarare än genom öppna ställningstaganden.

Ett genomgående resultat är att ideologiska budskap sällan presenteras som just ideologiska. I stället integreras de i texter som till sin form framstår som informativa eller rapporterande. Detta bidrar till att sudda ut gränsen mellan nyhetsjournalistik och opinionsbildning, vilket kan göra det svårare för läsaren att identifiera textens normativitet.

Sammantaget visar analysen att ideologiska budskap utgör en central del av de analyserade texterna och att dessa budskap genomsyrar såväl innehåll som form. Ideologi framträder inte enbart som ett tillägg till journalistiken, utan som en grundläggande struktur som formar hur verkligheten beskrivs, tolkas och värderas.

6.4.1 Ideologi som tolkningsram

“EU är inte en frivillig samarbetsorganisation mellan jämlika nationer, utan en överstatlig maktapparat som gynnar storfinansens intressen på bekostnad av arbetarnas liv och rättigheter. Lägg därtill den extremt privilegierade positionen som beslutsfattare och tjänstemän i EU-apparaten har, ljusår från vanliga människors liv.”

“EU gör de rika rikare” - (Proletären 11/6 -2025)

Slutligen visar resultaten att ideologi i materialet inte främst fungerar som en uttalad åsikt, utan som en underliggande tolkningsram. Ideologiska positioner strukturerar vilka frågor som

uppfattas som relevanta, vilka aktörer som ges legitimitet och vilka förklaringar som framstår som rimliga.

Detta framträder exempelvis genom återkommande mönster i hur samhällsproblem definieras och förklaras i de analyserade artiklarna. I Nya Tider gestaltas samhällsrelaterade frågor ofta genom en ram där migration, kulturell förändring och politiska eliter kopplas samman som överordnade förklaringsfaktorer. Problemformuleringar präglas här av ett selektivt fokus på vissa orsaker och aktörer, vilket bidrar till att etablera en ideologiskt färgad förståelse av samhällsutvecklingen utan att denna explicit artikuleras som ställningstagande.

Hos Proletären tar ideologin istället form genom en konsekvent klassanalytisk tolkningsram, där ekonomiska intressen, kapitalmakt och arbetslivets villkor ges förklaringsföreträde. I artiklar som behandlar arbetsmarknad, välfärd, EU eller internationella konflikter framställs strukturella ojämlikheter som centrala orsaker, medan individuella eller kulturella förklaringar ges mindre utrymme. Även här fungerar ideologin ofta som underförstådd utgångspunkt snarare än som en uttalad politisk deklARATION.

Dagens ideologiska utgångspunkter är indirekta, genom en värdebaserad ram där kristen etik och moraliska överväganden strukturerar nyhetsurval och aktörsrepresentation. Artiklar som berör frågor om samhällsansvar, familj eller internationell politik präglas ofta av ett språkbruk som betonar försoning, ansvar och individens moraliska handlande, vilket ger vissa perspektiv företräde.

Genom att integrera ideologi i nyhetsliknande format skapas texter där värderingar och tolkningar presenteras som naturliga eller självklara. Detta bidrar till att normalisera vissa perspektiv, samtidigt som alternativa tolkningar marginaliseras. Resultatet visar därmed att ideologi inte är ett tillägg till journalistiken, utan en grundläggande komponent i hur verkligheten konstrueras i de analyserade medierna.

6.5 Sammanfattning av resultat

Sammanfattningsvis visar resultaten att ett flertal propagandistiska element i olika grad förekommer i samtliga av de analyserade alternativa medier, med betoning på Nya Tider och Proletären. Dessa element tar sig uttryck genom återkommande mediekritik, polariserande ”vi mot dem”-narrativ, selektiv tillämpning av journalistiska ideal samt genom integrerade ideologiska budskap. Gemensamt för materialet är att dessa drag inte förekommer isolerat, utan samverkar i textproduktionen och bidrar till att forma sammanhängande berättelser om samhälle, makt och konflikt.

Analysen visar vidare att propagandistiska element ofta manifesteras genom subtila och till synes journalistiskt legitima grepp, snarare än genom öppet normativ eller agitatorisk kommunikation. Genom selektiv gestaltning av aktörer och händelser, värdeladdat språkbruk och återkommande moraliska tolkningar etableras ramar som styr mottagarens förståelse av samhällsfrågor. På så sätt framstår propaganda i materialet inte som ett avsteg från journalistik, utan som något som kan integreras i journalistiska former utan att dessa formellt bryts.

Resultaten indikerar också att graden och formen av propagandistiska inslag varierar mellan de analyserade medierna, vilket kan relateras till deras ideologiska utgångspunkter och självpositionering i relation till mainstreammedia. Trots dessa skillnader återkommer liknande mönster i hur journalistiska ideal såsom objektivitet, balans och saklighet tillämpas selektivt för att legitimera specifika tolkningar av verkligheten. Detta bidrar till att sudda ut gränserna mellan nyhetsförmedling, opinionsbildning och ideologisk påverkan.

Sammantaget visar resultatkapitlet att propagandistiska element kan förekomma i statligt stödda alternativa medier utan att journalistikens yttre former överges. I stället integreras dessa element i nyhetsliknande texter där ideologiska tolkningar, polarisering och mediekritik samverkar och förstärker varandra. Därigenom utmanas traditionella föreställningar om vad som skiljer journalistik från propaganda i praktiken. Dessa resultat utgör grunden för den efterföljande diskussionen, där fynden sätts i relation till tidigare forskning och teoretiska perspektiv på propaganda, journalistik och alternativa mediers roll i det samtida medielandskapet.

7 Diskussion och slutsatser

Figenschou & Ihlebæk (2018) redogör för att mediekritik hos alternativa medier riktat mot mainstreammedia idag ofta skildras genom tre tydliga aspekter, kort förklarat: Att de inte lever upp till sina ideal, att de utgör en vänsterhegemoni, samt, i fall hos de extremare medierna, utgör en del av en större konspiration. I resultatet återfanns det tydligast hos Nya Tider. I relation till tidigare forskning bekräftar studien flera av de tendenser som identifierats av Holt (2018) samt Figenschou och Ihlebæk (2018). De analyserade mediernas självpositionering i opposition till mainstreammedia, deras kritik mot etablerad journalistik och deras anspråk på att representera "det verkliga" eller "förbisedda" perspektivet återkommer även i detta material. Samtidigt tillför studien ett nytt perspektiv genom att undersöka dessa praktiker i kontexten av statligt mediastöd. Resultaten pekar på en spänning mellan alternativa mediers anti-systemiska självbild och deras institutionella legitimering genom statlig finansiering.

Enligt gestaltningsteorin av Goffman (1994) gestaltar de alternativa medierna verkligheten utefter deras ideologiska tankar. Detta går att hitta i både Nya tider och i Proletären. Verkligheten förstärks av de propagandistiska elementen, som exempelvis att enbart visa ett perspektiv i nyhetsrapporteringen, eller att placera in citat som är taget ur sin kontext för att påvisa en poäng. Dessa faktorer bidrar samtliga till att forma verkligheten och sprida en dold agenda, i enlighet med de alternativa mediernas ramverk.

Studiens resultat visar att samtliga analyserade alternativa medier uppvisar inslag som kan tolkas som propagandistiska, om än i varierande grad och med olika uttryck. Dessa inslag manifesteras främst genom selektiv problemformulering, värdeladdade ordval, tydlig aktörsindelning samt återkommande moraliska omdömen. Resultaten indikerar därmed att gränsen mellan journalistisk gestaltning och opinionsdrivande kommunikation i flera fall är flytande.

I relation till Entmans (1993) gestaltningsteori blir det tydligt att medierna inte enbart återger händelser, utan aktivt ramar in verkligheten genom att framhäva vissa aspekter och marginalisera andra. De identifierade gestaltningarna fungerar i praktiken som tolkningsramar som vägleder mottagarens förståelse av problem, orsakssamband och ansvar. Detta innebär att även när faktiska händelser återges korrekt, kan den journalistiska framställningen bidra till en ideologiskt färgad tolkning. Resultaten bekräftar därmed Entmans tes om att objektivitet i strikt mening är ouppnåelig, men visar samtidigt hur denna oundvikliga gestaltning i vissa fall övergår i systematisk påverkan.

När resultaten analyseras genom Lins (2024) teori om digital propaganda framträder ytterligare förklaringsnivåer: De propagandistiska inslagen kan förstås som produkter av en digital medielogik där affekt, konflikt dramaturgi och förenklade narrativ premieras. Särskilt tydlig är kopplingen till Lins begrepp viralitet och affektiv mobilisering. Innehåll som väcker indignation, ilska eller moralisk upprördhet ges större utrymme, vilket ökar spridningspotentialen och samtidigt minskar utrymmet för nyansering och kontextualisering. Viraliteten gick även att återse i hur de alternativa medierna inte bara spelar på att väcka känslor för att öka chansen till interaktioner och delningar av publiken, utan även genom att nyheter och fenomen beskrivs genom ett "vi och dem" narrativ, offerbeskrivningar och andra starka känslor.

Vidare kan resultaten relateras till Lins dimension av kommodifiering. Även om de studerade medierna erhåller statligt stöd, verkar de samtidigt anpassa sitt innehåll efter uppmärksamhetsekonomin logik. Propagandistiska element blir därmed inte enbart ideologiskt motiverade, utan också funktionella i ett digitalt medielandskap där synlighet, engagemang och publiklojalitet är centrala. Detta komplicerar bilden av propaganda som ett medvetet och centralstyrt projekt, och stödjer Lins argument om att digital propaganda ofta är integrerad i vardaglig journalistisk produktion snarare än explicit iscensatt.

Ett teoretiskt och metodologiskt problem som aktualiseras i studien rör propagandabegreppets omfattning. Som definitionerna från Myndigheten för psykologiskt försvar och Moravcikova (2024) visar, avser propaganda i grunden alla former av kommunikation som syftar till att påverka mottagarens uppfattningar, värderingar, åsikter eller beteenden, oavsett om informationen är falsk eller korrekt. En sådan bred definition innebär att även innehåll som traditionellt betraktas som legitim opinionsjournalistik, såsom ledartexter i etablerade dagstidningar, i strikt analytisk mening kan klassificeras som propaganda. Detta blottlägger en central normativ spänning: vad som etiketteras som propaganda förefaller inte enbart avgöras av kommunikativa tekniker, utan även av avsändarens position i det mediala fältet och huruvida budskapet överensstämmer med dominerande samhällsnormer. Åsikter som ligger i linje med rådande värderingar tenderar att uppfattas som ”sunt förnuft” eller legitim opinionsbildning, medan avvikande eller systemkritiska perspektiv oftare tillskrivs propagandistiska motiv. Därmed riskerar begreppet propaganda att fungera som ett stigmatiserande raster snarare än ett analytiskt neutralt verktyg. Mot denna bakgrund blir det centralt att i studien inte likställa all påverkan med propaganda i moralisk bemärkelse, utan att förstå propagandistiska inslag som grader, uttryck och funktioner inom journalistisk kommunikation. Studien syftar således inte till att patologisera alternativa medier, utan till att synliggöra hur påverkan normaliseras, legitimeras eller ifrågasätts beroende på vilka röster som tillåts definiera det normativa.

I relation till den första frågeställningen - vilka propagandistiska element som förekommer - identifierar analysen flera återkommande inslag. Ett sådant är systematisk delegitimering av etablerade medier, där traditionell journalistik framställs som propagandistisk, korrupt eller maktlojal. Ett annat är konstruktionen av tydliga kollektiva identiteter och fiendebilder, där samhällsproblem ramas in som konflikter mellan homogena grupper. Vidare förekommer ideologiskt färgade framställningar som presenteras som nyhetsrapportering, samt en selektiv användning av källor och perspektiv som förstärker vissa tolkningar på bekostnad av andra.

Den andra frågeställningen, hur dessa propagandistiska element används i artiklarna, besvaras genom analysen av språkbruk, gestaltning och narrativa strukturer. Resultaten visar att propagandistiska element sällan uttrycks genom öppna uppmaningar eller explicita ställningstaganden, utan snarare integreras i nyhetsliknande format. Detta sker bland annat genom värdeladdade begrepp, generaliserande kategoriseringar och återkommande berättelsestrukturer där ansvar och skuld fördelas på förhand. Gestaltningen präglas ofta av konfliktorienterade narrativ, där vissa aktörer ges tolkningsföreträde medan andra marginaliseras eller osynliggörs. Språkbruket bidrar därmed till att normalisera specifika perspektiv och framställa dem som självklara eller rationella.

Den tredje frågeställningen, hur förekomsten och användningen av propagandistiska element kan förstås i relation till journalistiska normer och professionell legitimitet, belyses genom resultaten som rör journalistiska processer och ideal. Analysen visar att de undersökta texterna ofta följer journalistiska konventioner till formen, exempelvis genom nyhetsstruktur,

rubriksättning och användning av citat. Samtidigt avviker innehållet i flera fall från centrala journalistiska normer såsom balans, källkritik och transparens. Dessa avvikelser framträder inte alltid öppet, utan integreras i ett format som signalerar objektivitet och professionalism. Resultaten indikerar därmed att journalistisk legitimitet i materialet i hög grad upprätthålls genom formella drag, snarare än genom konsekvent efterlevnad av professionella normer.

7.1 Mediapraktisk kontextualisering

I ett bredare samhällsperspektiv måste resultaten förstås i ljuset av den svenska mediestödsmodellen och dess demokratiska ambitioner. Mediastödet är utformat för att stärka journalistisk kvalitet, mångfald och tillgång till oberoende nyhetsförmedling. När medier som uppvisar propagandistiska drag samtidigt erhåller detta stöd, aktualiseras frågor om hur journalistisk kvalitet definieras och operationaliseras i praktiken.

Studien visar att propagandistiska inslag inte nödvändigtvis tar formen av desinformation eller direkta osanningar, utan ofta verkar genom subtila narrativa och retoriska strategier. Detta innebär att dagens regelverk och kvalitetskriterier kan ha begränsad förmåga att fånga mer implicita former av påverkan. I en post-truth-kontext, där känslomässig trovärdighet ibland väger tyngre än verifierbar korrekthet, riskerar journalistiska normer som objektivitet och saklighet att omtolkas eller urholkas.

Ur ett journalistiskt perspektiv aktualiserar resultaten även frågan om professionell självförståelse. Om alternativa medier å ena sidan gör anspråk på journalistisk legitimitet och å andra sidan använder strategier som liknar propaganda, uppstår en normativ gråzon där gränsdragningen mellan information, opinion och mobilisering blir alltmer otydlig. Detta har konsekvenser både för publikens förtroende och för journalistikens roll i den demokratiska offentligheten.

I detta sammanhang kan alternativa mediers användning av propagandistiska strategier inte enbart förstås som ett avsteg från journalistiska ideal, utan även som en anpassning till en fragmenterad mediemarknad där uppmärksamhet, affekt och identitet blivit centrala konkurrensmedel. När journalistiska uttrycksformer kombineras med mobiliserande narrativ riskerar dock journalistikens normativa kärnvärden - såsom oberoende, balans och saklighet - att urholkas. Samtidigt aktualiserar detta frågan om huruvida etablerade journalistiska normer är tillräckliga för att analysera och reglera aktörer som opererar i gränslandet mellan journalistik och opinionsbildning. Resultaten pekar därmed på behovet av ett fördjupat samtal om hur journalistisk legitimitet konstrueras och upprätthålls i en digital offentlighet där alternativa medier i ökande grad verkar under samma institutionella och ekonomiska villkor som traditionella nyhetsmedier.

7.2 Studiens begränsningar

Studien är begränsad till ett relativt litet urval av medier och artiklar, vilket innebär att resultaten inte kan generaliseras till samtliga alternativa medier i Sverige. Syftet har dock varit analytiskt snarare än statistiskt, vilket gör att studien istället bidrar med fördjupad förståelse av specifika uttryck och mekanismer.

Vidare innebär den kvalitativa innehållsanalysen att tolkning spelar en central roll. Trots tydlig operationalisering och teoretisk förankring kan alternativa tolkningar av materialet inte uteslutas. Studien gör inte heller anspråk på att fastställa avsändarnas intentioner, utan analyserar hur texter kan fungera i praktiken.

En viktig invändning kan vara att studien saknar ett jämförelsematerial från etablerade medier. Utan en parallell analys av exempelvis ledar- eller nyhetsartiklar från stora dagstidningar blir det svårt att avgöra om de identifierade propagandistiska elementen är specifika för alternativa medier, eller om de utgör generella drag i samtida journalistik. Detta begränsar möjligheten att dra slutsatser om alternativa medier som särskilt problematiska i relation till propaganda. Studiens syfte är dock inte att jämföra alternativa medier med etablerade dagstidningar, utan att analysera hur propaganda kan ta sig uttryck inom ramen för alternativa medier som erhåller statligt mediastöd. Avsaknaden av jämförelsematerial begränsar därmed inte studiens analytiska giltighet, utan markerar snarare en medveten avgränsning som möjliggör en fördjupad förståelse av ett specifikt och underbeforskat fenomen.

7.3 Förslag på vidare forskning

Genom att kombinera Entmans gestaltningsteori med Lins teori om digital propaganda har studien visat hur journalistiska gestaltningar kan fungera som verktyg för påverkan utan att explicit bryta mot faktakrav eller formella journalistiska normer. Propaganda framträder därmed inte som ett avvikande inslag, utan som en potentiell konsekvens av hur nyheter struktureras, värderas och distribueras i digitala mediemiljöer. Studiens huvudsakliga bidrag ligger i att synliggöra den spänning som uppstår när alternativa medier med systemkritisk självbild samtidigt legitimeras genom statligt stöd. Detta pekar på ett behov av att ompröva hur journalistisk kvalitet definieras och bedöms inom ramen för mediastöd, särskilt i relation till narrativa och affektiva dimensioner av innehåll.

Utifrån studiens analys väcks ett flertal frågor som motiverar fortsatt forskning. En central problematik rör innebörden av att alternativa medier som återkommande uppvisar propagandistiska element samtidigt erhåller statligt mediastöd, vars uttalade syfte är att

främja kvalitativ, oberoende och professionell journalistik. Detta aktualiserar bredare frågor om hur journalistisk kvalitet definieras och upprätthålls i praktiken, samt vilka konsekvenser denna utveckling får för den svenska journalistkåren och dess normer. Särskilt relevant är frågan om objektivitetens ställning, ett ideal som länge fungerat som en grundsten i journalistiken men som i flera av de analyserade artiklarna framstår som försvagat eller omförhandlat. Framtida studier skulle här kunna kombinera textanalys med intervjuer med redaktörer och journalister verksamma inom alternativa medier, för att undersöka hur de själva förstår och motiverar sina publicistiska val i relation till objektivitet och professionell legitimitet.

Studiens resultat öppnar för en mer avgränsad demokratiteoretisk diskussion om det statliga mediastödets normativa konsekvenser. Ett möjligt metodiskt angreppssätt vore att jämföra bedömningsgrunder och innehåll i medier som beviljats respektive nekats mediastöd, för att analysera var gränsen i praktiken dras mellan journalistik, opinion och propaganda. En sådan jämförande ansats skulle kunna bidra till ökad transparens kring hur statliga stödstrukturer påverkar medielandskapets innehåll och legitimitet.

Denna undersökning omfattar tre alternativa medier och är begränsad till publiceringar under 2025, vilket innebär att resultaten bör förstås som kontextbundna. Framtida studier skulle med fördel kunna inkludera fler alternativa medier som beviljats mediastöd, samt genomföra longitudinella analyser över flera år för att undersöka huruvida förekomsten och karaktären av propagandistiska element förändras över tid. En sådan breddning skulle möjliggöra en mer systematisk förståelse av relationen mellan statligt mediastöd, journalistiska ideal och propagandistiska uttryck i det svenska medielandskapet.

Slutligen bör det noteras att denna studie fokuserar på textuellt innehåll och därmed inte beaktar publikens faktiska reception eller spridningsmönster. Framtida forskning bör kombinera textanalys med publikstudier eller digitala spridningsanalyser för att ytterligare fördjupa förståelsen av propagandans effekter och hur den uppfattas.

8. Referenser

- Entman, Robert. (1993). Framing: Toward Clarification of A Fractured Paradigm. *Journal of Communication*. 43(4). <<https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>>
- Bryman, Alan., Bell, Edward., Reck, Jennifer., & Fields, Jessica. (2022). *Social research methods*. Oxford University Press.
- Dagen. *Om dagen*. Hämtad 2025-11-27 via <<https://www.dagen.se/om-dagen/om-dagen/3285423>>
- Ekström, Mats., & Johansson, Bengt. (2019). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. 3.uppl. Studentlitteratur.
- Ekström, Mats & Johansson, Bengt (2019) *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. Studentlitteratur AB, Lund.
- Figenschou, Tine Ustad., & Ihlebæk, Karoline Andrea. (2018). Challenging Journalistic Authority: Media criticism in far-right alternative media. *Journalism Studies*, 20(9), 1221–1237. <<https://doi.org/10.1080/1461670X.2018.1500868>>
- Goffman, Erving. (1974). *Frame analysis: An essay on the organization of experience*. London: Harper and Row.
- Holt, Kristoffer. (2016b). Journalism beyond the newsrooms? In O. Westlund (Ed.), *Människorna, medierna & marknaden*. Medieutredningens forskningsantologi om en demokrati i förändring (pp. 403–428). Stockholm: Wolters Kluwer.
- Holt, Kristoffer. (2018). Alternative Media and the Notion of Anti-Systemness: Towards an Analytical Framework. *Media and Communication*, 6 (4): 49-57. <<https://doi.org/10.17645/mac.v6i4.1467>>
- Infovoice. *Urvalsstrategier och datainsamling*. Infovoice. Hämtad 2025-11-28 via <<https://infovoice.se/om-denna-webbplats/>>
- Kantar. (2024). *Audit Rapporter*. Hämtad 2025-11-27 via <<https://www.kantarsifo.se/rapporter-undersokningar/audit-rapporter>>
- Lin, Chunfeng. (2024) Digital propaganda is not simply propaganda in digital garb: toward an expanded theory of propaganda. *Communication theory*, 34 (4): 205-215. <<https://doi.org/10.1093/ct/qtae017>>
- Mediemyndigheten (2024). *Beviljat per stödform 2025*. Hämtad 2025-11-21 via <<https://mediemyndigheten.se/globalassets/stod-till-medier/beviljade-stod/2025/beviljat-per-stodform-2025.pdf>>
- Moravčíková, Erika. (2020). Media manipulation and propaganda in the post-truth era. *Media Literacy and Academic Research*, 3(2), 23-37.
- Myndigheten för psykologiskt försvar. *Propaganda*. Hämtad 2025-11-23 via <<https://mpf.se/kunskap-och-stod/temabibliotek/propaganda>>
- Pan, Zhongdan., & Kosicki, Gerald. M. (1993). Framing analysis: An approach to news discourse. *Political Communication*, 10(1), 55–75. <https://doi.org/10.1080/10584609.1993.9962963>
- Proletären. *Om Proletären*. Hämtad 2025-11-27 från <<https://proletaren.se/om-proletaren/>>
- Schudson, Michael. (2001) The objectivity norm in American journalism. *Journalism*. 2(.2): 149-170. <<https://doi.org/10.1177/146488490100200201>>
- Strömbäck, Jesper. (2009). *Makt, medier och samhälle - En introduktion till politisk kommunikation*. 2.uppl. Studentlitteratur.
- Ögren, Annica. (2019). *Tidning: Svenska sajterna göder global nationalism*. Svenska Dagbladet. <https://www.svd.se/a/xP7K48/tidning-svenska-sajterna-goder-global-nationalism> SvD.se

9. Bilagor

Bilaga 1 - Analysschema

Medium:

Artikeltitel:

Publiceringsdatum:

Författare:

2 Vilket är textens huvudsakliga tema och hur porträtteras det?

3 På vilket sätt är texten kommenterande eller refererande?

4 Vad är det för typ av text?

5 Hur är tonen i texten?

6 Hur många källor, om någon, anges i texten? På vilket sätt anges källan?

7 På vilket sätt framkommer politiska idéer i texten utan att de uttryckligen beskrivs/nämns?

8 Riktas någon form av kritik i texten, och i sådana fall, hur och mot vem?

9 På vilket sätt gör avsändaren anspråk på att representera "folket", vanliga medborgare eller "verkligheten"?

10 Går det att identifiera ett underliggande eller uttryckligt narrativ som främjar en "vi mot dem" - känsla? Hur?

11 Går det att identifiera kritik mot traditionell media i texten? Hur? (Holt, 2018)

12 Görs anspråk på klassiska journalistiska processer och ideal, som *objektivitet, noggrannhet och saklighet*?

13 På vilket sätt återfinns värderande tolkningar i texten? Nyckelord?

14 Återfinns någon dramaturgi i texten, och i sådana fall, på vilket sätt?

Bilaga 2 - Analyserade tidningsartiklar sorterade efter gruppmedlem

Johan Hellberg
“ Helandepredikanten Benny Hinn och hustrun skiljer sig för andra gången ” - Dagen, Eva Janzon 1/12-2025
“ Påven Leo XIV avstod från att be i blå mosken på sin första utlandsresa ” - Dagen, Eva Janzon, 30/11-2025
“ Trettiotal DO-anmälningar mot restaurangen Adams Steakhouse ” - Dagen, Arash Asadi, 12/12-2025
“ Kristna i Europa åtalas för att ha uttryckt traditionella kristna läror i moraliska frågor ”, Dagen, Johannes Ottostig, 27/11-2025
“ DO-diskriminerande att inte baka tårta till samkönat bröllop ”, Dagen, Jacob Zetterman, 7/8 2025
“ Mark och miljödomstolen kör över oroliga eskilstunabor ”, Proletären, Janne Bengtsson, 27/11-2025
“ Lobbyist för vinster i välfärden blir ny centerledare ”, Proletären, Janne Bengtsson, 5/11-2025
“ De som inte skrivit på hade riskerat sina jobb ”, Proletären, Janne Bengtsson, 22/10-2025
“ Lobbyist näst vanligaste yrket för riksdagspolitiker ”, Proletären, Erling Bronsberg, 10/10-2025
“ Valfusk i honduras? ”, Proletären, Max Popovski, 2/12-2025
“ Gråtande kristen flicka familjehemsplacerades hos muslimer ”, Nya Tider, Andreas Jonsson, 30/8-2025
“ Laglydig småbarnsfar kastas ut ur hemvärnet ”, Nya Tider, Peter Frisk, 11/11-2025
“ Carl Bildt: Gängvåldet bara ett “randfenomen” ”, Nya Tider, Gunnar Hellgren, 13/12-2025
“ Kungen på klimatmötet: “Hur mycket ska vi betala egentligen?” ”, Nya Tider, Gunnar Hellgren, 16/11-2025
“ Brutalt rasistisk attack - Tände eld på vit kvinna i tåg ”, Nya Tider, Karl Björkman, 24/11-2025

Ella Dillén Tombs
“ https://www.dagen.se/ledare/hor-abortion-hemma-i-grundlagen-eller-nej-ebba-busch/3302052 ” <i>Dagen</i> , Steven Crosson, 12/1-2025
“ https://www.dagen.se/nyheter/aktivist-greps-for-tredje-gangen-efter-tyst-bon-utanfor-abortklinik/9903863 ” <i>Dagen</i> , Jacob Zetterman, 14/8-2025
“ https://www.dagen.se/debatt/var-ar-berattelserna-om-kvinnorna-som-tvingats-till-abortion/9634117 ” - <i>Dagen</i> , Agnes Rysinska, Sofi Lindahl, 23/5-2025
“ https://www.dagen.se/debatt/ingrid-97-det-maste-till-en-foeraendring-av-samhaellet-i-grunden/10038577 ”, <i>Dagen</i> , Ingrid Arnfjell, 28/11-2025
“ https://www.dagen.se/nyheter/israel-far-vara-med-i-eurovision-daerfoer-bojkottar-fyra-lander-hela-taevlingen/10094382 ”, <i>Dagen</i> , Jacob Zetterman, 5/12-2025
“ https://proletaren.se/artikel/byggnads-forbundssekreterare-i-internt-mejl-forsoker-svartmala-mig ”, <i>Proletären</i> , Janne Bengtsson, 5/12-2025
“ https://proletaren.se/artikel/politisk-kampanj-mot-byggnads-forbundssekreterare/ ”, <i>Proletären</i> , Janne Bengtsson, 2/12-2025
“ https://proletaren.se/artikel/uranbrytning-ater-laglig-i-sverige/ ”, <i>Proletären</i> , Hans Johansson, 5/12-2025
“ https://proletaren.se/artikel/reserapport-fran-befriat-land/ ”, <i>Proletären</i> , Magnus Hedman, 27/4-2025
“ https://proletaren.se/artikel/usas-kapitalister-fruktar-mamdanis-valjare-inte-hans-retorik/ ”, <i>Proletären</i> , Ledarredaktionen, 12/11-2025
“ https://www.nyatider.nu/tyskfodd-arab-inledde-almedalen-jag-ar-svensk/ ”, <i>Nya Tider</i> , Peter Frisk, 24/6-2025
“ https://www.nyatider.nu/orebropartiet-siktat-pa-riksdagen/ ”, <i>Nya Tider</i> , Dan Malmqvist, 7/12-2025
“ https://www.nyatider.nu/regeringen-drar-in-miljardstod-till-fem-socialistlander/ ”, <i>Nya Tider</i> , Karl Björkman, 6/12-2025
“ https://www.nyatider.nu/salemmarschen-fran-spontan-sorgestund-till-sveriges-storsta-nationalistiska-manifestation/ ”, <i>Nya Tider</i> , Gunnar Hellgren, 9/11-2025
“ https://www.nyatider.nu/carl-bildt-gangvaldet-bara-ett-randfenomen/ ”, <i>Nya Tider</i> , Gunnar Hellgren, 13/12-2025

Thea Bendetcedotter Persson
“ https://www.dagen.se/nyheter/israeliska-bosaettare-vi-aer-bland-de-fredligaste-i-vaerlden/10073415?signedInSuccess=true&purchasedSuccess=true ” Dagen, Arne Lapidus, 12/2-2025
“ https://www.dagen.se/nyheter/samfundsledaren-om-pastorerna-som-laemnar-egumeniakyrkan-anmaerkningsvaert/10080607?cx_testId=1&cx_testVariant=cx_undefined&cx_artPos=2&cx_experienceId=EXYCIDTZ52LR&cx_experienceActionId=showRecommendationsNC4PJ8WJ45T7XFH#cxrecs_s ” Dagen, Johannes Ottestig, 30/11-2025
“ https://www.dagen.se/nyheter/pride-anmaeld-foerskola-vi-kunde-hanterat-situationen-pa-ett-tydligare-saett/10081939 ” Dagen, Johannes Ottestig, 2/12-2025
“ https://www.dagen.se/ledare/nu-maste-zohran-mamdani-visa-att-han-tar-antisemitismen-pa-allvar/10044929 ”, Dagen, Erik Helmersson, 7/11-2025
“ https://www.dagen.se/nyheter/kaensligt-naer-julkrubban-blir-politisk-exploaterar-julens-budskap/10091851 ”, Dagen, Jacob Zetterman, 8/12-2025
“ https://proletaren.se/artikel/36323/ ”, Proletären, Pia Jacobsen, 19/11-2025
“ https://proletaren.se/artikel/ett-pahittat-hybridkrig/ ”, Proletären, Anders Carlsson, 5/11-2025
“ https://proletaren.se/artikel/radikala-inom-facket-kommer-alltid-sla-i-glastaket/ ”, Proletären, Ledarredaktionen, 10/12-2025
“ https://proletaren.se/artikel/eu-gor-de-rika-rikare/ ”, Proletären, Pia Jacobsen, 11/6-2025
“ https://proletaren.se/artikel/samling-kring-den-antiimperialistiska-fanan/ ”, Proletären, Nils Råstander, 10/12-2025
“ BRÅ slår larm: Vi hittar inte tillräckligt många brottsutsatta romer ”, Nya Tider, Redaktionen, 1/12-2025
“ NyaTider.seAktivklubb-domen och att ”utnyttja enskilda händelser” - NyaTider.se ”, Nya Tider, Vávra Suk, 1/12-2025
“ Här är det enda moskéfria landet i Europa - NyaTider.se ”, Nya Tider, Peter Frisk, 15/11-2025
“ Kejsarens nya medier - NyaTider.se “, Nya Tider, Johannes Berg, 4/11-2025
“ Klimatalarmisternas nya mål: Få svenskarna att sluta äta kött - NyaTider.se ”, Nya Tider, Karl Björkman, 21/11-2025

